

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Τροποποίηση του ν. 3213/2003, διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα τα σχετικά με την Υπηρεσία και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Σύνηθες κίνητρο και τυπικό μοντέλο δράσης όσων κρατικών λειτουργιών εμπλέκονται σε πρακτικές διαφθοράς στο δημόσιο τομέα είναι ο πορισμός περιουσιακού οφέλους για τους ίδιους ή δικούς τους ανθρώπους με αθέμιτη εκμετάλλευση της θέσης ισχύος και των αρμοδιοτήτων που τους έχουν εκχωρηθεί θεσμικά για να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Το ίδιο κίνητρο και τα ίδια μέσα δράσης παρατηρούνται και σε εμπλεκόμενους που προέρχονται από το λεγόμενο «περιβάλλον» του κρατικού λειτουργού. Τα εν λόγω πρόσωπα δεν είναι βέβαια πρωτογενείς φορείς θεσμικής εξουσίας, αντλούν όμως πολλές φορές και ασκούν ιδιαίτερη κοινωνική ισχύ λόγω της σχέσης που έχουν πραγματικά -ή εμφανίζονται να έχουν- με τον κρατικό λειτουργό. Στον κύκλο των προσώπων του «περιβάλλοντος», με την ευρεία του όρου έννοια, παρατηρούνται, εξάλλου, συχνά και δραστηριότητες ακραιφνώς εξασφαλιστικές του μη θεμιτού περιουσιακού οφέλους.

Η απόφαση ενός κρατικού λειτουργού ή των προσώπων που τον περιβάλλουν για εμπλοκή σε πρακτικές διαφθοράς μπορεί να συμπεριορίζεται από πολλές παραμέτρους. Μεταξύ αυτών, σημαντική θέση κατέχουν οι αντικειμενικές πιθανότητες που υπάρχουν να εντοπιστεί το αθέμιτο περιουσιακό όφελος και να δρομολογήσει η αποκάλυψή του δυσμενείς συνέπειες για όλους τους εμπλεκόμενους. Όσο πιο αυξημένες είναι αυτές οι πιθανότητες και όσο πιο δυσμενείς είναι οι αναμενόμενες συνέπειες, τόσο περισσότερο μειώνεται η προθυμία εμπλοκής σε πρακτικές διαφθοράς.

Ως πρόσφορο εργαλείο καταπολέμησης πρακτικών διαφθοράς αναδεικνύονται, επομένως, διατάξεις που όχι μόνο θα τυποποιούν ως αδικήματα όλες τις συμπεριφορές που κατατείνουν στον αθέμιτο πλουτισμό κρατικών λειτουργών και προσώπων του περιβάλλοντός τους, αλλά και θα επιτρέπουν τον ευχερέστερο εντοπισμό και την ολική αποστέρηση του παράνομου οφέλους από τους εμπλεκόμενους, παράλληλα προς την τιμώρησή τους. Κυρώσεις, όπως η δήμευση του παράνομου οφέλους, προωθούνται άλλωστε τα τελευταία χρόνια με έμφαση και από όλα τα διεθνή νομικά κείμενα, ως μέτρα τα οποία υπόσχονται δραστικά αποτελέσματα στην καταπολέμηση της σοβαρής εγκληματικότητας [βλ., μεταξύ άλλων, το άρθρο 12 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 2000 κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, το άρθρο 31 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 2003 κατά της Διαφθοράς που κυρώθηκε με το ν. 3666/2008, τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 8.11.1990 για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και τη δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, που κυρώθηκε με το ν. 2655/1998, τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 16.05.2005 για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και τη δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, το άρθρο 19 παράγραφος 3 της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου του Συμβουλίου της Ευ-

ρώπης της 27.01.1999 για τη Διαφθορά που κυρώθηκε με το ν. 3560/2007, την απόφαση-πλαίσιο 2001/500/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2001, για το ξέπλυμα χρήματος, τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και των προϊόντων του εγκλήματος (ΕΕ L 182 της 05/07/2001, σ. 1 επ.), την απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2005 για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος (ΕΕ L 68 της 15/03/2005, σελ. 49 επ.)]. Εξάλλου, στην αύξηση των πιθανοτήτων εντοπισμού του αθέμιτου πλουτισμού συμβάλλουν αδιαμφισβήτητα και ποινικά εξοπλισμένοι κανόνες που θα καθιερύουν τη μέγιστη δυνατή διαφάνεια σε ό,τι αφορά την περιουσιακή κατάσταση των κρατικών λειτουργών, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι ευχερώς ελέγξιμη και διαπιστώσιμη κάθε αδικαιολόγητη επαύξηση της περιουσίας τους (βλ. χαρακτηριστικά άρθρο 8 παράγραφος 5 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 2003 κατά της Διαφθοράς).

Η θέσπιση και η εφαρμογή ποινικών κανόνων με το παραπάνω περιεχόμενο, ιδίως για όσους στελεχώνουν κρίσιμες θέσεις του κρατικού μηχανισμού, διαθέτει επαρκή νομιμοποιητικά ερείσματα, όχι μόνο ενόψει των σύγχρονων διαπιστώσεων πολλών εθνικών και διεθνών φορέων που αναδεικνύουν με έμφαση την οξύτατη διάχυση φαινομένων διαφθοράς στην ελληνική καθημερινότητα, τεκμηριώνοντας έτσι με εμπειρικά δεδομένα την ανάγκη λήψης πρόσθετων θεσμικών μέτρων, αλλά και ενόψει της ιδιότητας των συγκεκριμένων προσώπων ως φορέων δημόσιας εξουσίας: η ιδιότητα αυτή νομιμοποιεί και στο χώρο του ποινικού δικαίου ένα καθεστώς ειδικής-αυξημένης ευθύνης τους σε σύγκριση με ιδιώτες, τόσο προς αντιστάθμιση της αυξημένης θεσμικής ισχύος που μεταβιβάζεται σ' αυτά τα πρόσωπα εξαιτίας της ένταξης τους στον κρατικό μηχανισμό όσο και προς διασφάλιση των ειδικών αρχών, όπως η αντικειμενικότητα και αμεροληψία, που αυτά οφείλουν να τηρούν ενόψει της ιδιαίτερης (: προσανατολισμένης προς το κοινό συμφέρον όλων των πολιτών) αποστολής του κρατικού μηχανισμού. Η ειδική-αυξημένη ευθύνη των συγκεκριμένων προσώπων θα πρέπει να σέβεται βέβαια τόσο την αρχή της αναλογικότητας όσο και τις άλλες θεμελιώδεις εγγυήσεις του ουσιαστικού και δικονομικού ποινικού δικαίου (π.χ. αρχή της νομιμότητας, αρχή της ενοχής, αρχή του φυσικού δικαστή, δικαιώματα του κατηγορουμένου).

Στην καταπολέμηση φαινομένων διαφθοράς στο δημόσιο τομέα και αντίστοιχα στην τιμώρηση συναφών συμπεριφορών εμπλεκόμενων κρατικών λειτουργών στοχεύουν βέβαια πολλές από τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (ΠΚ), μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν αυτές του 12ου κεφαλαίου του ΠΚ, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του ν. 1608/1950. Ωστόσο, λείπει από τον ΠΚ μια διάταξη που να καλύπτει σφαιρικά το φαινόμενο του αθέμιτου πλουτισμού κρατικών λειτουργών, μέσω πρακτικών που συνιστούν κατάχρηση της ιδιότητάς τους.

Οι σχετικές καταχρηστικές συμπεριφορές, οι οποίες δεν συνδέονται αναγκαστικά με μία (ορατή ή ευχερώς αποδείξιμη) περιουσιακή βλάβη της δημόσιας περιουσίας ή της περιουσίας τρίτου, μπορεί να συνίστανται κατά περίπτωση όχι μόνο σε μια αντικανονική άσκηση των θεσμικών αρμοδιοτήτων που έχουν εκχωρηθεί στον κρατικό λειτουργό, αλλά και σε μια αθέμιτη εκμετάλλευση των πραγματικών δυνατοτήτων που διανοίγονται σ' αυτόν λόγω της θέσης του για παρεμβάσεις και χειραγωγή-

σεις διαδικασιών ακόμη και σε τομείς που δεν ανήκουν στον κύκλο των αρμοδιοτήτων του. Όσο πιο νευραλγική είναι η θέση του κρατικού λειτουργού τόσο περισσότερες είναι μάλιστα οι παραπάνω πραγματικές δυνατότητες.

Στην αντιμετώπιση κυρίως τέτοιων περιπτώσεων, αποβλέπει ήδη η διάταξη του άρθρου 4 του ν. 3213/2003. Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται η αναδιατύπωση της εν λόγω διάταξης και η αναμόρφωση των απειλούμενων πλαισίων ποινής, με εισαγωγή και διακεκριμένων παραλλαγών σε βαθμό κακουργήματος όταν συντρέχουν ορισμένες επιβαρυντικές περιστάσεις. Η διαμόρφωση των επιβαρυντικών αυτών περιπτώσεων είναι απολύτως επιβεβλημένη σήμερα για την αποκατάσταση της αρχής της αναλογικότητας, η οποία προσβάλλεται όταν τιμωρείται με κάθειρξη ο πολίτης που τελεί μια απλή κλοπή ή απάτη με αντικείμενο μεγαλύτερο των 73000 ευρώ, παραμένει όμως πλημμέλημα ο αθέμιτος πλουτισμός, κατά το ίδιο ποσό, εκείνου που υποχρεούται σε δήλωση «πόθεν έσχες».

Προβλέπονται, επίσης, αυστηρότερες ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση φαινομένων αθέμιτου πλουτισμού τρίτων, οι οποίοι προβαίνουν σε εκμετάλλευση της σχέσης που έχουν -ή εμφανίζονται να έχουν- με τον κρατικό λειτουργό, όχι κατ' ανάγκη εν γνώσει του, προκειμένου να καρπώνονται περιουσιακά οφέλη.

Στον πυρήνα του επίμαχου πλαισίου βρίσκεται άλλωστε όχι μόνο η ανέντιμη ή αδιαφανής επαύξηση του περιουσιακού status αλλά και η ίδια η δήλωση περιουσιακής κατάστασης, την οποία οφείλουν να υποβάλλουν καταρχήν πρόσωπα που κατέχουν αποφασιστικές αρμοδιότητες στο πλαίσιο του κρατικού μηχανισμού, αλλά και κάποια πρόσωπα εκτός αυτού, τα οποία ασκούν δραστηριότητες που επηρεάζουν αποφασιστικά το δημόσιο βίο (υψηλόβαθμα διευθυντικά στελέχη Τραπεζών, ιδιοκτήτες ΜΜΕ, δημοσιογράφοι).

Στη σχετική δήλωση περιουσιακής κατάστασης, αποδίδεται υπό τις παρούσες πολιτικοοικονομικές συνθήκες μεγάλη σημασία ως μέσο διασφάλισης της διαφάνειας και προληπτικής αποτροπής της διαφθοράς και για το λόγο αυτό το σχετικό θεσμικό πλαίσιο εκσυγχρονίζεται και εξοπλίζεται με αποτελεσματικότερες κυρώσεις, όπως η υποχρεωτική δήμευση των στοιχείων που ο υπόχρεος παραλείπει δολίως να δηλώσει, καθώς και η υποχρεωτική επιβολή σ' αυτόν της παρεπόμενης ποινής της αποστέρησης των πολιτικών του δικαιωμάτων.

Η συμμετοχή σε εξωχώριες εταιρείες έχει αναδειχθεί επίσης, ιδίως τις δύο τελευταίες δεκαετίες, σε νομικό εργαλείο εξυπηρέτησης πολλαπλών αθέμιτων σκοπιμοτήτων, μεταξύ των οποίων προέχουν η απόκρυψη του παρανόμου ή αδιαφανούς κτηθέντος περιουσιακού οφέλους, η αποφυγή καταβολής φόρων για νομίμως κτηθέντα εισοδήματα αλλά και η νομιμοποίηση προσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Γενικότερα, πρόκειται για ένα νομικό εργαλείο που χρησιμοποιείται στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων ως μέσο συγκάλυψης της αληθινής περιουσιακής κατάστασης όσων προσφεύγουν σε αυτό. Η χρήση του από πρόσωπα που διαχειρίζονται το δημόσιο χρήμα ή ασκούν συναφείς ελεγκτικές αρμοδιότητες αντιστρατεύεται, κατ' αποτέλεσμα, την επιδιωκόμενη διαφάνεια σε ό,τι αφορά την περιουσιακή κατάσταση αυτών των προσώπων, κλονίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών στην ορθή και χρηστή διαχείριση του δημόσιου χρήματος και

κατ' επέκταση μειώνει την προθυμία των πολιτών σε ό,τι αφορά την εκπλήρωση των δικών τους οικονομικών και λοιπών υποχρεώσεων έναντι της ελληνικής Πολιτείας. Με τον τρόπο αυτό, πλήττεται τελικά το ίδιο το σύστημα άντλησης δημοσίων πόρων.

Για το λόγο αυτό, θεσπίστηκε ήδη με το ν. 3213/2003 η απαγόρευση συμμετοχής ορισμένων κατηγοριών πολιτικών προσώπων και κρατικών λειτουργών σε εξωχώριες εταιρείες και προβλέφθηκαν ποινικές κυρώσεις για την παραβίαση της σχετικής απαγόρευσης.

Με το παρόν νομοσχέδιο, εξειδικεύεται σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό η παραπάνω ποινικά εξοπλισμένη απαγόρευση και προβλέπονται παράλληλα ως υποχρεωτικές παρεπόμενες ποινές η αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων και η δήμευση του μεριδίου συμμετοχής των παραπάνω προσώπων στις σχετικές εταιρείες.

Ιδιαίτερα σημαντική τομή πραγματοποιείται, εξάλλου, στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου σε ό,τι αφορά τη διαδικασία ελέγχου των δηλώσεων «πόθεν έσχες». Πολλές φορές στο παρελθόν οι πολίτες διαπίστωσαν με θλίψη ότι παρά την ύπαρξη κυρωτικών κανόνων, το πραγματικό πρόβλημα ήταν η έλλειψη ουσιαστικού ελέγχου. Βεβαίως, το πρόβλημα οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον πολύ μεγάλο αριθμό δηλώσεων και στην ανεπάρκεια των ελεγκτικών μηχανισμών. Είναι προφανές ότι η επαλήθευση των στοιχείων όλων των δηλώσεων είναι απολύτως αδύνατη. Ωστόσο, η εκφοβιστική λειτουργία του δειγματοληπτικού ελέγχου πρέπει να είναι αποτελεσματική.

Για το λόγο αυτό, τροποποιείται αρχικά, σύμφωνα με πρόταση που έχει υποβληθεί από την Πρόεδρο της Επιτροπής Ελέγχου του άρθρου 3 παράγραφος 2 του ν. 3213/2003, η διάταξη του άρθρου 2 παράγραφος 1 περ. γ' εδ. β' του ίδιου νόμου, ώστε πέραν της φορολογικής δήλωσης να υποβάλλουν οι υπόχρεοι και το έντυπο Ε9 και προβλέπεται αντικατάσταση του εκπροσώπου του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών από υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομίας που κατέχει θέση τουλάχιστον Προϊσταμένου Τμήματος. Ταυτόχρονα, επεκτείνεται η ρύθμιση που ισχύει ήδη για την Επιτροπή του άρθρου 3 παράγραφος 1 ν. 3213/2003 σχετικά με την ηλεκτρονική επεξεργασία των δηλώσεων από αυτοτελή ειδική βάση δεδομένων, που εγκαθίσταται για το σκοπό αυτό και στην Επιτροπή της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου.

Τέλος, πέραν των υφιστάμενων ήδη μηχανισμών ελέγχου, προσφέρεται πλέον και αυτοτελώς στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το δικαίωμα να παρεμβαίνει, ζητώντας έλεγχο συγκεκριμένων προσώπων από εκείνα που υποχρεούνται σε δήλωση «πόθεν έσχες», όταν υπάρχει επώνυμη καταγγελία σε βάρος τους από οποιονδήποτε πολίτη, η οποία έχει υποβληθεί στον ίδιο τον Υπουργό ή φθάνει σε αυτόν μέσω Ανεξάρτητων Αρχών ή ελεγκτικών σωμάτων της δημόσιας διοίκησης ή όταν έχουν δημοσιοποιηθεί στοιχεία σε βάρος τους, ανεξάρτητα από την έκβαση οποιασδήποτε άλλης διοικητικής διαδικασίας ελέγχου. Για να διευκολυνθεί η υποβολή καταγγελιών σε βάρος επίορκων υπαλλήλων, τα στοιχεία της ταυτότητας του καταγγέλλοντος παραμένουν απόρρητα.

Το πρόβλημα όμως της διαφθοράς δεν αφορά μόνο τα υπόχρεα σε δήλωση «πόθεν έσχες» πρόσωπα. Η διαφθορά έχει εξαπλωθεί, δυστυχώς, σε όλο το δημόσιο τομέα, με αποτέλεσμα η χώρα μας να βρίσκεται σήμερα, όπως προκύπτει και από τα στατιστικά στοιχεία της Διεθνούς Διαφάνειας, στην τελευταία θέση κρατών-με-

λών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το πρόβλημα δεν μπορεί ασφαλώς να αντιμετωπιστεί μόνο μέσω του ποινικού δικαίου, το ποινικό όμως δίκαιο πρέπει πάντως να αξιοποιηθεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό. Τρία, ειδικότερα, είναι τα μέσα που προτείνονται με το παρόν σχέδιο νόμου για την ενίσχυση του αγώνα κατά της διαφθοράς: η δήμευση των περιουσιακών στοιχείων που προκύπτουν από πράξεις διαφθοράς, η πρόβλεψη ως υποχρεωτικής της αποστέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων για εκείνους που καταδικάζονται για πράξεις διαφθοράς και η θεσμοθέτηση μέτρων επιείκειας για εκείνους που καταγγέλλουν πράξεις διαφθοράς.

Σε ό,τι αφορά τη δήμευση, ήδη στο άρθρο 238 ΠΚ αυτή προβλέπεται ως υποχρεωτική για τα εγκλήματα των άρθρων 235, 236 και 237 ΠΚ (παθητική και ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλων και δικαστών). Ωστόσο, δεν υπάρχει πρόβλεψη αντίστοιχη για τα υπόλοιπα υπηρεσιακά εγκλήματα, μέσω των οποίων ο υπάλληλος εξασφαλίζει παράνομα περιουσιακά οφέλη κατά κατάχρηση της υπαλληλικής του ιδιότητας.

Είναι, επίσης, σημαντικό ότι στην ισχύουσα διάταξη του άρθρου 238 ΠΚ δεν υπάρχει πρόβλεψη για την περίπτωση που τα προϊόντα του εγκλήματος έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτους ή για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορούν να βρεθούν.

Τέλος, είναι σημαντικό ότι στο δικαίό μας δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την υποχρεωτική δήμευση περιουσιακών στοιχείων που προκύπτουν από πράξεις δωροληψίας όταν τελούνται από βουλευτές ή μέλη της τοπικής αυτοδιοίκησης (άρθρο 159 ΠΚ).

Σε ό,τι αφορά την παρεπόμενη ποινή της αποστέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων, το άρθρο 263 ΠΚ ορίζει ως δυνητική τη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων, όταν επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 3 μηνών.

Η ρύθμιση αυτή δε φαίνεται πλέον ορθή. Αρχικά θα πρέπει να ειπωθεί πως, όταν για την πράξη επιβάλλεται ποινή κάθειρξης, η παρεπόμενη ποινή της αποστέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωτική. Αλλά και όταν για την πράξη επιβάλλεται φυλάκιση και ο δράστης είναι υπάλληλος, η στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων πρέπει επίσης να είναι, κατ' αρχήν, υποχρεωτική, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει ότι η στέρηση δεν είναι αναγκαία.

Ειδικά άλλωστε ως προς την κατοχή της θέσης ή του αξιώματος που επέτρεψε στον υπάλληλο να τελέσει το έγκλημα, η έκπτωση πρέπει να επέρχεται αυτοδικαίως, μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη.

Σε ό,τι αφορά τους τρίτους, που τελούν ή συμμετέχουν σε κάποιο από τα εγκλήματα των άρθρων 235 επ. η ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 263 φαίνεται επαρκής. Αντίστοιχες, βέβαια, ρυθμίσεις πρέπει να γίνουν και σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 159 ΠΚ.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τα μέτρα επιείκειας, θα πρέπει να ειπωθεί ότι στα άρθρα 236 παράγραφοι 3 και 237 παράγραφος 4 ΠΚ προβλέπεται ήδη ένα τέτοιο μέτρο για τον ιδιώτη που προσφέρει δώρα ή άλλα ανταλλάγματα σε υπάλληλο, εφόσον με δική του θέληση και πριν εξεταστεί οπωσδήποτε για την πράξη, την αναγγείλει στην αρμόδια αρχή. Η ρύθμιση όμως αυτή δεν είναι επαρκής, εφόσον καλύπτει μόνον τις περιπτώσεις που δεν υπάρχει καν εξέταση του υπαιτίου για την πράξη του.

Αντίθετα, μέτρα επιείκειας θα πρέπει να προβλεφθούν ακόμα και για περιπτώσεις που έχει ασκηθεί σε βάρος

του ιδιώτη ποινική δίωξη και η καταγγελία γίνεται στο πλαίσιο της προανακριτικής ή ανακριτικής διαδικασίας ή ακόμα και στο ακροατήριο, εφόσον με τον τρόπο αυτό αποκαλύπτονται αξιόποινες πράξεις υπαλλήλων. Η ευνοϊκή μάλιστα μεταχείριση θα πρέπει να επεκταθεί και στους ιδιώτες που συμβάλλουν στην τέλεση οποιουδήποτε άλλου υπηρεσιακού εγκλήματος, όταν στη συνέχεια καταγγέλλουν τη δράση των υπαλλήλων, όπως και στους ίδιους τους υπαλλήλους που κατηγορούνται για πράξεις των άρθρων 235 έως 261 ΠΚ, όταν αποκαλύπτουν αξιόποινες πράξεις συναδέλφων τους.

Στην περίπτωση βέβαια αυτή, η ένταση της ευνοϊκής μεταχείρισης θα πρέπει να διαφοροποιείται ανάλογα με τη σημασία των καταγγελλόμενων πράξεων. Η υιοθέτηση μέτρων επιείκειας για εκείνους που καταδίδουν πράξεις διαφθοράς υπαλλήλων ή δημόσιων λειτουργών φαίνεται επιβεβλημένη, αν λάβει κανείς υπόψη του το άρθρο 187B ΠΚ. Αν, με άλλα λόγια, ο νομοθέτης θεωρεί ότι μπορεί να προσφέρει μέτρα επιείκειας για να εξαρθρωθούν εγκληματικές ή τρομοκρατικές οργανώσεις, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η άρνησή του να υιοθετήσει αντίστοιχα μέτρα, προκειμένου να εξαρθρωθούν εξίσου επικίνδυνες εστίες εγκληματικότητας με πρωταγωνιστές τους ίδιους τους φορείς της κρατικής εξουσίας.

Στις περιπτώσεις αυτές, γίνεται στάθμιση μεταξύ της τιμώρησης μεμονωμένων εγκληματιών αφενός και της παραμονής στη θέση τους διεφθαρμένων φορέων εξουσίας αφετέρου, οι οποίοι, όσο συνεχίζουν να κατέχουν τις δημόσιες θέσεις, θα συνεχίζουν ανενόχλητοι την εγκληματική τους δράση, απομονεύοντας το κύρος της χώρας και συμβάλλοντας στη διεύρυνση φαινομένων διαφθοράς.

Ειδική βεβαίως πρόβλεψη είναι αναγκαία για την περιγραφή των μέτρων επιείκειας, όταν το πρόσωπο που καταγγέλλεται είναι ή διετέλεσε Υπουργός ή Υφυπουργός, επειδή το Σύνταγμα προβλέπει στην περίπτωση αυτή ενεργό ρόλο της Βουλής και σημαντικά μειωμένες προθεσμίες παραγραφής.

Όπως άλλωστε προέκυψε από τη δημόσια διαβούλευση σχετικά με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, η ανάγκη υιοθέτησης μέτρων επιείκειας για τους δημόσιους λειτουργούς δεν πρέπει να περιοριστεί μόνο στις περιπτώσεις που εκείνοι εμπλέκονται στην τέλεση εγκλημάτων, αλλά πρέπει να επεκταθεί αυτονόητα στους υπαλλήλους, οι οποίοι χωρίς να εμπλέκονται σε αξιόποινες πράξεις, συμβάλλουν στην αποκάλυψη φαινομένων διαφθοράς. Οι υπάλληλοι αυτοί πρέπει να προστατεύονται επαρκώς από πιθανή μελλοντική υπονόμηση του έργου τους, όπως ρητά προβλέπει και η Σύμβαση του ΟΗΕ κατά της διαφθοράς (άρθρο 33), με τη χορήγηση δικαιώματος μετακίνησής τους σε άλλη υπηρεσία. Η δυνατότητα αυτή μπορεί άλλωστε και αυτοτελώς να λειτουργεί ως κίνητρο για την καταγγελία πράξεων διαφθοράς.

Αλλαγές επιφέρονται και σε ό,τι αφορά το έγκλημα της παραβίασης του υπηρεσιακού απορρήτου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 252 ΠΚ. Η διάταξη αυτή δεν πρέπει βέβαια να τροποποιηθεί όταν αφορά απλούς υπαλλήλους και ουδέποτε τέθηκε τέτοιο θέμα από τη θεωρία. Ωστόσο, όταν η πράξη γίνεται από τους υπηρετούντες στα γραφεία του Πρωθυπουργού ή Υπουργών και Υφυπουργών, αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα και η απειλούμενη γι' αυτήν ποινή δε χρειάζεται υποχρεωτικά να συναρτάται με μόνη την επιδίωξη σκοπού οφέλους ή βλάβης του κράτους. Ποινική κύρωση απαιτείται, εξάλλου, και για

τους τρίτους, όταν εν γνώσει της προέλευσης μιας πληροφορίας ή ενός εγγράφου από το πρωθυπουργικό γραφείο ή τα γραφεία Υπουργών και Υφυπουργών, κάνουν χρήση των πληροφοριών ή των εγγράφων.

Μία ακόμα ρύθμιση προέκυψε από τη συζήτηση στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης. Ένας μεγάλος αριθμός πολιτών αμφισβητεί την επάρκεια των μέτρων και την πραγματική πολιτική βούληση για την αντιμετώπιση φαινομένων διαφθοράς, επειδή συνήθως οι χρονοβόρες ποινικές διαδικασίες οδηγούν σε ουσιαστική ατιμωρησία. Είναι γεγονός ότι δεν μπορούν υποθέσεις που συνδέονται με τη λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών να ακολουθούν τη συνήθη ποινική διαδικασία και να επιτρέπουν έτσι στους πιθανούς ενόχους να συνεχίζουν την εγκληματική τους δράση.

Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπεται, βέβαια, το δικαίωμα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να διατάσσει την κατά προτεραιότητα εκδίκαση υποθέσεων εξαιρετικής φύσης, όπως αντίστοιχο δικαίωμα αναγνωρίζεται και στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Καθώς όμως στο παρελθόν η ενάσκηση των δικαιωμάτων αυτών δε φάνηκε να ανταποκρίνεται πάντα στο κοινό αίτημα για την έγκαιρη εκκαθάριση της δικαστικής εκκρεμότητας, σκόπιμο κρίνεται να προβλεφθεί πλέον και με ρητή διάταξη νόμου ότι σε υποθέσεις διαφθοράς στο δημόσιο τομέα η ανάκριση και εκδίκαση γίνεται πάντα κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

Στο πλαίσιο αντιμετώπισης πράξεων διαφθοράς, εξάλλου, κρίνονται επίσης απολύτως αναγκαίες μια σειρά από παρεμβάσεις που αφορούν το έργο των επιθεωρητών και ελεγκτών της δημόσιας διοίκησης και έχουν προταθεί από τον Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ορισμένα από τα προβλήματα τα οποία ανακύπτουν στην πράξη κατά τη διάρκεια της ποινικής κυρίως, αλλά και της διοικητικής δίκης και σχετίζονται άμεσα τόσο με την γρήγορη διεξαγωγή της δίκης όσο και με την εύρυθμη λειτουργία των σωμάτων επιθεώρησης.

Πιο συγκεκριμένα αντιμετωπίζεται αρχικά το φαινόμενο καθυστέρησης στην ποινική διαδικασία σε βάρος ατόμων για τα οποία έχει συνταχθεί σχετικό πόρισμα ή έκθεση των επιθεωρητών, οπότε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης φαίνεται, κατά κανόνα, περιττή.

Προβλέπεται, επίσης, ότι σε περίπτωση που έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση σε βάρος επιθεωρητών για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, η ποινική τους δίωξη αναβάλλεται μέχρι να περαιωθεί αμετάκλητα η ποινική ή διοικητική δίκη σε βάρος των ατόμων τα οποία αφορά το πόρισμα, η έκθεση ή η κατάθεση εξαιτίας της οποίας υπεβλήθη η έγκληση ή μήνυση.

Τέλος, προβλέπεται ότι οι επιθεωρητές, όταν εξετάζονται ως μάρτυρες στο ακροατήριο θα μπορούν να αποχωρούν αμέσως μετά την ολοκλήρωση της κατάθεσής τους, ώστε να εξοικονομείται χρόνος για την εκτέλεση των έργων τους, εκτός αν με αιτιολογημένη απόφασή του το δικαστήριο κρίνει την παρουσία τους αναγκαία μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας.

Με βάση τα παραπάνω, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποτελείται από τέσσερα κεφάλαια. Στο πρώτο περιλαμβάνονται όλες οι αναγκαίες τροποποιήσεις του ν. 3213/2003 για το «πόθεν έσχες», στο δεύτερο υιοθετούνται σημαντικές τομές σχετικά με τις παρεπόμενες ποι- νές της δήμευσης και της αποστέρησης πολιτικών δικαι-

ωμάτων στα υπηρεσιακά εγκλήματα (όπως περιγράφονται στα άρθρα 235 επ. ΠΚ), προσδιορίζονται τα μέτρα επιείκειας για όσους καταγγέλλουν πράξεις διαφθοράς στις οποίες εμπλέκονται φορείς του δημοσίου, ενώ στο τρίτο θεσμοθετείται η κατά προτεραιότητα δικαστική εκκαθάριση υποθέσεων διαφθοράς και περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν το έργο των επιθεωρητών και ελεγκτών της Δημόσιας Διοίκησης στο πλαίσιο της ποινικής και διοικητικής διαδικασίας, τέλος, στο τέταρτο κεφάλαιο ρυθμίσεις σχετικά με την Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών και, γενικότερα, τη μεταγωγή κρατουμένων, το Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης, καθώς επίσης την τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 187 ΠΚ και την πλήρωση θέσεων δοκιμών εισηγητών στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Ειδικότερα:

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Άρθρο 1

Με το πρώτο άρθρο προστίθενται στους υπόχρεους για την υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όπως συμβαίνει ήδη σήμερα για τους δικαστικούς και τους εισαγγελικούς λειτουργούς, και προβλέπεται ότι οι υπόχρεοι σε δήλωση «πόθεν έσχες» πέραν της φορολογικής δήλωσης υποβάλλουν και το έντυπο Ε9.

Τροποποιείται, επίσης, η διάταξη του άρθρου 2 παράγραφος 2 περίπτωση γ' του ν. 3213/2003, ώστε να επεκταθεί η ρύθμιση που ισχύει ήδη για την Επιτροπή της Βουλής, σχετικά με την ηλεκτρονική επεξεργασία των δηλώσεων από αυτοτελή ειδική βάση δεδομένων που εγκαθίσταται για το σκοπό αυτό, και στην Επιτροπή της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου.

Τροποποιείται ακόμα το άρθρο 3 παράγραφος 2 περίπτωση β' του ίδιου νόμου, το οποίο καθορίζει στη σύνθεση της Επιτροπής που ελέγχει τις δηλώσεις των υπόχρεων των περιπτώσεων στ' - ιε' του άρθρου 1, και προβλέπεται η αντικατάσταση του εκπροσώπου του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών από ανώτερο υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών.

Τέλος, προστίθενται παράγραφος 6 στο άρθρο 3 και παράγραφος 5 στο άρθρο 14 (πρώην 8) του ν. 3213/2003, στις οποίες προβλέπεται ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Προστασίας του Πολίτη μπορεί να ζητούν από την αρμόδια Επιτροπή της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου και, αντίστοιχα, τις αρμόδιες υπηρεσίες να διενεργήσουν έλεγχο για συγκεκριμένα πρόσωπα, όταν υπάρχει καταγγελία σε βάρος τους από οποιονδήποτε πολίτη ή όταν με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιούνται στοιχεία σε βάρος τους.

Προβλέπεται ακόμα ως υποχρεωτική η τήρηση της ανωνυμίας για τους καταγγέλλοντες. Με το ίδιο άρθρο καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 4-7 του ν. 3213/2003, όπου προβλέπονται οι ποινικές κυρώσεις, η ποινική διαδικασία, ο καταλογισμός και οι περιορισμοί διενέργειας χρηματιστηριακών συναλλαγών, και αναριθμούνται τα άρθρα 8-12 του νόμου σε άρθρα 14-18 και παράλληλα, προστίθενται νέα άρθρα 4-13, το περιεχόμενο των οποίων ορίζεται στα άρθρα 2-11 του παρόντος.

Άρθρο 2

Με το άρθρο 2 προστίθεται άρθρο 4 στο ν. 3213/2003.

Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού τυποποιούνται η πρώτη βασική μορφή του αδικήματος του παράνομου πλουτισμού και συναφείς διακεκριμένες παραλλαγές. Η βασική μορφή έχει διαπλαστεί νομοθετικά με σημείο αναφοράς το άρθρο 19 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 2003 κατά της Διαφθοράς. Ενεργητικό υποκείμενο του αδικήματος μπορεί να είναι κάθε πρόσωπο που υπέχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, συμπεριλαμβάνεται δηλαδή σε εκείνες τις κατηγορίες φορέων εξουσίας που κατέχουν αποφασιστικές αρμοδιότητες στο πλαίσιο του κρατικού μηχανισμού ή ασκούν δραστηριότητες που επηρεάζουν αποφασιστικά το δημόσιο βίο. Η περιγραφή της αξιόποινης πράξης δεν απέχει από εκείνη του ισχύοντος άρθρου 4. Η αξιόποινη πράξη τελείται, ειδικότερα, όταν ο δράστης, επωφελούμενος της ιδιότητάς του, αποκτά η προσπορίζει σε τρίτο αθέμιτο περιουσιακό όφελος.

Τέτοια συμπεριφορά θα συντρέχει ιδίως, όταν ο δράστης ασκεί τις αναγνωρισμένες σε αυτόν θεσμικές αρμοδιότητες ή εκμεταλλεύεται τις διανοιγόμενες σ' αυτόν λόγω της ιδιότητάς του πραγματικές δυνατότητες παρέμβασης ή επιρροής σε τρίτους κατά τρόπο πρόδηλα αντίθετο προς το σκοπό για τον οποίο η έννομη τάξη του έχει εκχωρήσει την εξουσία που κατέχει.

Για τη βασική μορφή του αδικήματος, απειλείται ποινή φυλάκισης από 3 έως 5 έτη και χρηματική ποινή από 20.000 έως και 1.000.000 ευρώ. Αν όμως το αποκτηθέν ή προσπορισθέν αθέμιτο περιουσιακό όφελος υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 73.000 ευρώ ή αν ο δράστης ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος, τότε προβλέπεται, σύμφωνα με την παράγραφο 2, ποινή κάθειρξης μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή από 30.000 έως 1.500.000 ευρώ. Τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τη διάπλαση των παραπάνω διακεκριμένων (: σε βαθμό κακουργήματος) παραλλαγών βρίσκονται σε αρμονία με αντίστοιχα κριτήρια που χρησιμοποιούνται σε συναφείς διατάξεις του ΠΚ (π.χ. άρθρα 216 παρ. 3, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παρ. 2, 242 παρ. 3, 256 περ. γ' υποπ. Ββ, 258 περ. γ' υποπ. Ββ, 386 παρ. 3), ή άλλων ειδικών ποινικών νόμων (π.χ. άρθρο πέμπτο παρ. 2 του ν. 3560/2007).

Επισημαίνεται σε κάθε περίπτωση, ότι το ύψος του περιουσιακού οφέλους χρησιμοποιείται εδώ αποκλειστικά ως λόγος επίτασης (και όχι θεμελίωσης) της ποινικής ευθύνης. Το ειδικό -αποκλίνον από τις διατάξεις του ΠΚ- πλαίσιο που εισάγεται σε ό, τι αφορά την απειλούμενη χρηματική ποινή τόσο για τη βασική μορφή όσο και για τις διακεκριμένες παραλλαγές, δικαιολογείται από την ιδιαίτερη φύση του τυποποιούμενου αδικήματος, η απαξία του οποίου συμπεροσδιορίζεται σε μεγάλο βαθμό από αθέμιτα οικονομικά κίνητρα του δράστη και την έκταση του επιτυγχανόμενου ή επιδιωκόμενου από αυτόν αθέμιτου πλουτισμού (: κατάφαση *ex lege* της φιλοκέρδειας).

Αυτή η ιδιαίτερη φύση, όπως και η γενικότερη βαρύτητα του αδικήματος, δικαιολογούν και τις ρυθμίσεις του άρθρου 7 του νομοσχεδίου (προτεινόμενο νέο άρθρο 9 ν. 3213/2003), οι οποίες προβλέπουν: (α) τον αποκλεισμό της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 83 περ. ε' ΠΚ και, κατ' αποτέλεσμα, την υποχρεωτική επιβολή στο δράστη τόσο στερητικής της ελευθερίας (: φυλάκισης ή κάθειρξης) όσο και χρηματικής ποινής, έστω και αν συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις, (β) την υποχρεωτική αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του δράστη και την αυτοδίκαια έκπτωση του από το αιρετό δημόσιο αξίωμα ή τη δημόσια θέση που κατέχει μόλις καταστεί α-

μετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής (: *ex lege* κατάφαση της ηθικής διαστροφής του χαρακτήρα του δράστη) και χωρίς δυνατότητα εφαρμογής, σε ό, τι αφορά την έκπτωση, του άρθρου 64 ΠΚ και (γ) τη δήμευση όλων των προϊόντων του αδικήματος, κάθε περιουσίας που αποκτήθηκε αμέσως ή εμμέσως από αυτά και κάθε εισοδήματος ή άλλου οφέλους που παρήχθη από αυτά ή από περιουσία που αποκτήθηκε με αυτά.

Στην παράγραφο 3 του προτεινόμενου νέου άρθρου 4 του ν. 3213/2003 τυποποιείται η δεύτερη βασική μορφή του αδικήματος της κατάχρησης ιδιότητας και συναφείς διακεκριμένες παραλλαγές της. Ενεργητικό υποκείμενο εδώ μπορεί να είναι οποιοσδήποτε τρίτος σε σχέση με τον υπαίτιο τέλεσης των αδικημάτων των παραγράφων 1 και 2.

Η αξιόποινη πράξη τελείται, όταν ο τρίτος προσπορίζεται το αθέμιτο όφελος που προκύπτει από αδικήμα της παραγράφου 1 ή 2 εν γνώσει της τέλεσης του αδικήματος από το υπόχρεο σε δήλωση «πόθεν έσχες». Το πλαίσιο ποινής της βασικής μορφής, οι επιβαρυντικές περιστάσεις που μπορούν να θεμελιώνουν ευθύνη σε βαθμό κακουργήματος, τα πλαίσια ποινής των σχετικών διακεκριμένων παραλλαγών, καθώς και οι παρεπόμενες ποινές διαμορφώνονται κατά τρόπο αντίστοιχο με ό, τι ισχύει για την πρώτη βασική μορφή του αδικήματος και τις διακεκριμένες παραλλαγές της.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ένα τμήμα της ύλης, το οποίο καλύπτουν οι προτεινόμενες ρυθμίσεις εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής και άλλων ποινικών διατάξεων, είτε του Ποινικού Κώδικα (βλ. κυρίως τις ρυθμίσεις του 12ου κεφαλαίου του ΠΚ, ιδίως τα άρθρα 235-238, 242, 256, 258 ΠΚ, σε συνδυασμό κατά περίπτωση και με τις διατάξεις του ν. 1608/1950) είτε ειδικών ποινικών νόμων (βλ. π.χ. τις ρυθμίσεις του ν. 3691/2008 για τους τρίτους), ορίζεται ρητά στην παράγραφο 4 ότι οι διατάξεις του συγκεκριμένου άρθρου απωθούνται, όταν η συμπεριφορά του δράστη πραγματώνει άλλες νομοτυπικές μορφές που προβλέπουν βαρύτερες ποινές.

Άρθρο 3

Με το άρθρο 3 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 5 στο ν. 3213/2003 και θεσπίζεται το αδικήμα της προσφοράς για άσκηση επιρροής. Ως σημεία αναφοράς για τη νομοτεχνική διάπλαση της ρύθμισης, έχουν χρησιμοποιηθεί, σε σημαντικό βαθμό, το άρθρο 12 της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Διαφθορά και το άρθρο 18 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 2003 κατά της Διαφθοράς. Αντίστοιχο περιεχόμενο ρύθμιση, που στοχεύει στην καταστολή της εμπορευματοποίησης της επιρροής σε αλλοδαπούς δημόσιους λειτουργούς ή σε πρόσωπα εργαζόμενα στον ιδιωτικό τομέα, έχει ήδη θεσπισθεί με το άρθρο έκτο του ν. 3560/2007.

Η παρούσα ρύθμιση στοχεύει στην αντιμετώπιση συναφών περιπτώσεων στον ελληνικό δημόσιο τομέα και ειδικότερα περιπτώσεων, όπου το αντάλλαγμα προσφέρεται, ζητείται ή λαμβάνεται για την άσκηση επιρροής σε δημόσιο πρόσωπο που φέρει υποχρέωση δήλωσης πόθεν έσχες. Υποκείμενο του αδικήματος, το πρόσωπο δηλαδή που προσφέρει, ζητά ή λαμβάνει το αντάλλαγμα, μπορεί να είναι οποιοσδήποτε. Αδιάφορη είναι η ιδιότητα αυτού που προσφέρεται ή από τον οποίο ζητείται να α-

σκηθεί επιρροή. Δέκτης της εμπορευματοποιούμενης επιρροής θα πρέπει πάντως να είναι κάποιος υπόχρεος σε δήλωση «πόθεν έσχες».

Για τη βασική μορφή του αδικήματος, απειλείται ποινή φυλάκισης από 2 έως 5 χρόνια και χρηματική ποινή από 15.000 έως 750.000 ευρώ. Αν όμως η αξία των ανταλλαγμάτων υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 73.000 ευρώ ή αν ο δράστης ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος, τότε προβλέπεται σύμφωνα με την παρ. 2, ποινή κάθειρξης μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή από 30.000 ευρώ έως 1.500.000 ευρώ. Κατά τα λοιπά, σε ό,τι αφορά αφενός το ειδικό -αποκλίνον από τις διατάξεις του ΠΚ- πλαίσιο της αθροιστικά (: με τη φυλάκιση ή την κάθειρξη) απειλούμενης χρηματικής ποινής και αφετέρου τις προβλεπόμενες παρεπόμενες ποινές της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων και της δήμευσης ισχύουν ανάλογα όσα αναφέρονται παραπάνω για το αδίκημα της κατάχρησης ιδιότητας (άρθρο 2 νομοσχεδίου).

Άρθρο 4

Με το άρθρο 4 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 6 στο ν. 3213/2003. Η νέα ρύθμιση τυποποιεί το αδίκημα της μη υποβολής ή της υποβολής ανακριβούς δήλωσης «πόθεν έσχες» και επιδιώκει την ενίσχυση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου για την επιβολή συνθηκών πλήρους διαφάνειας σε ό,τι αφορά την περιουσιακή κατάσταση κρατικών λειτουργών και λοιπών φορέων εξουσίας. Δομικό στοιχείο του σχετικού πλαισίου αποτελεί η υποχρέωση των συγκεκριμένων προσώπων για υποβολή δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των ιδίων, των συζύγων και των ανήλικων τέκνων τους τόσο κατά το χρόνο αναδοχής της δημόσιας θέσης τους ή έναρξης της δημόσιας δραστηριότητάς τους όσο και στο χρόνο που έπεται.

Ενόψει της μεγάλης σημασίας που έχει η συνεπής εκπλήρωση της παραπάνω υποχρέωσης για τη λειτουργία του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου, αυξάνεται σημαντικά η απειλούμενη για την παραβίασή της χρηματική ποινή (: ανέρχεται πλέον από 10.000 έως 500.000 ευρώ), ενώ παράλληλα θεσπίζεται δίπλα στη βασική μορφή του αδικήματος και μια διακεκριμένη παραλλαγή με κριτήριο την έκταση της περιουσίας που ο υπόχρεος προσπαθεί να αποκρύψει είτε με τη μη υποβολή δήλωσης είτε με την υποβολή ανακριβούς ή ελλιπούς δήλωσης.

Ειδικότερα, προβλέπεται πλέον ευθύνη και σε βαθμό κακουργήματος (: κάθειρξη μέχρι 10 έτη και χρηματική ποινή από 20.000 έως 1.000.000 ευρώ), όταν η αποκρυπτόμενη με δόλο από τις ελεγκτικές αρχές συνολική περιουσία του υποχρέου και των προσώπων για τα οποία αυτός οφείλει να υποβάλλει δηλώσει υπερβαίνει σε αξία τα 300.000 ευρώ, ανεξάρτητα από το αν η απόκρυψη επιχειρείται με τη μη υποβολή δήλωσης ή με την υποβολή ελλιπούς ή ανακριβούς δήλωσης.

Παράλληλα, προβλέπεται σε βάρος του υπαίτιου τόσο της βασικής μορφής όσο και της διακεκριμένης παραλλαγής: (α) η υποχρεωτική επιβολή τόσο στερητικής της ελευθερίας όσο και χρηματικής ποινής, έστω και αν συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις, κατ' αποκλεισμό της δυνατότητας που παρέχει το άρθρο 83 περ. ε' ΠΚ, (β) η υποχρεωτική αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του και η αυτοδίκαιη έκπτωσή του από το αιρετό δημόσιο αξίωμα ή τη δημόσια θέση που κατέχει μόλις καταστεί αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, ανεξαρτή-

τως του ύψους της επιβληθείσας ποινής και χωρίς δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 64 ΠΚ σε ό,τι αφορά την έκπτωση και (γ) η δήμευση όλων των περιουσιακών στοιχείων που απέκρυψε, παρότι γνώριζε την υποχρέωσή του να τα δηλώσει.

Ειδικά πάντως ως προς την παρεπόμενη ποινή της δήμευσης, επισημαίνεται ότι αυτή αφορά μόνον περιουσιακά στοιχεία, την ύπαρξη των οποίων έχει παρασιωπήσει ο δράστης ολικά από τις ελεγκτικές αρχές (είτε μη υποβάλλοντας δήλωση είτε υποβάλλοντας ελλιπή δήλωση), και όχι περιουσιακά στοιχεία τα οποία δήλωσε, έστω και με ανακρίβειες σε ό,τι αφορά τα χαρακτηριστικά ή την προέλευσή τους, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να προβούν σε ελεγκτικές επαληθεύσεις.

Εξάλλου, ακόμη και επί ολικής απόκρυψης, η δήμευση είναι νοητή μόνον, όταν βεβαιώνεται ότι τα αποκρυβέντα προέρχονται από παράνομες πράξεις. Για τις περιπτώσεις, τέλος, που η παράβαση της υποχρέωσης για υποβολή πλήρους και ακριβούς δήλωσης οφείλεται σε αμέλεια του υπαίτιου διατηρείται το ίδιο πλαίσιο που προβλεπόταν μέχρι σήμερα (: φυλάκιση από 6 μήνες μέχρι 2 έτη), ενώ δεν είναι δυνατή η επιβολή των παρεπόμενων ποινών του προτεινόμενου νέου άρθρου 9 ν. 3213/2003 (άρθρο 7 νομοσχεδίου).

Άρθρο 5

Με το άρθρο 5 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 7 στο ν. 3213/2003. Η προτεινόμενη νέα ρύθμιση επαναλαμβάνει ουσιαστικά κατά περιεχόμενο τις καταργούμενες διατάξεις των εδαφίων α' και β' της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 3213/2003.

Η διάταξη της παραγράφου 1, ειδικότερα, τυποποιώντας το αδίκημα της παρακώλυσης ελέγχου αποβλέπει να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα του έργου των αρχών που επιφορτίζονται με το καθήκον ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των υποχρέων, προβλέποντας ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 6 μηνών για οποιονδήποτε τρίτο, ο οποίος αρνείται να παράσχει τα στοιχεία και τις πληροφορίες που αιτούνται νόμιμα οι σχετικές αρχές ή για οποιονδήποτε παρεμποδίζει το διεκπεραιούμενο απ' αυτές νόμιμο έλεγχο.

Η διάταξη της παραγράφου 2, που τυποποιεί το αδίκημα της μη σύννομης δημοσίευσης δήλωσης «πόθεν έσχες», εξοπλίζει με ποινικές κυρώσεις την απαγόρευση τμηματικής δημοσιοποίησης των δηλώσεων των υποχρέων, η οποία θεσπίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 εδ. α' του ν. 3213/2003. Με τον τρόπο αυτό, επιδιώκεται η αποτελεσματικότερη προστασία τόσο των συμφερόντων των ιδίων των υποχρέων όσο και του συλλογικού συμφέροντος για ορθή πληροφόρηση, στο βαθμό που η αποσπασματική δημοσιοποίηση των δηλώσεων προσφέρεται συχνά, ανάλογα με τα κίνητρα αυτού που την κάνει και τα κριτήρια επιλογής που χρησιμοποιεί, για τη δημιουργία εσφαλμένων εντυπώσεων στην κοινή γνώμη.

Άρθρο 6

Με το άρθρο 6 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 8 στο ν. 3213/2003 και θεσπίζεται το αδίκημα της συμμετοχής σε εξωχώρια εταιρεία. Η απαγόρευση συμμετοχής σε εξωχώριες (off-shore) εταιρείες για πρόσωπα που κατέχουν σημαίνουσες θέσεις στον κρατικό μηχανισμό θε-

σπίστηκε βέβαια και εξοπλίστηκε με ποινικές κυρώσεις ήδη το 2003 με το άρθρο 7 παρ.2 του ν. 3213.

Με το άρθρο 7 του παρόντος νομοσχεδίου, ωστόσο, η σχετική ρύθμιση αναδιατυπώνεται, ώστε να καλύπτει χωρίς αμφιβολία κάθε μορφή συμμετοχής, είτε στο κεφάλαιο είτε στη διοίκηση των σχετικών εταιρειών, είτε γίνεται άμεσα από τον ίδιο τον κρατικό λειτουργό είτε γίνεται με παρένθετα πρόσωπα, ενώ ταυτόχρονα αυξάνονται αφενός το ελάχιστο όριο της απειλούμενης στειρωτικής της ελευθερίας ποινής (: διαμορφώνεται σε δύο χρόνια φυλάκιση) και αφετέρου το πλαίσιο της απειλούμενης χρηματικής ποινής (: ανέρχεται πλέον από 10.000 μέχρι 500.000 ευρώ). Σε βάρος του υπαίτιου του αδικήματος προβλέπεται εξάλλου για πρώτη φορά και η επιβολή των παρεπόμενων ποινών αφενός της υποχρεωτικής αποστέρησης των πολιτικών του δικαιωμάτων και της αυτοδίκαιης έκπτωσής του από το αιρετό δημόσιο αξίωμα ή τη δημόσια θέση του με την επέλευση του αμετάκλητου της καταδίκης του και αφετέρου της δήμευσης του μεριδίου συμμετοχής που άμεσα ή έμμεσα κατέχει και των ωφελημάτων που έχουν αποκτηθεί απ' αυτό, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του προτεινόμενου νέου άρθρου 9 του ν. 3213/2003.

Άρθρο 7

Με το άρθρο 7 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 9 στο ν. 3213/2003. Στο νέο άρθρο περιλαμβάνονται γενικές διατάξεις που αφορούν είτε τις παρεπόμενες ποινές για τα αδικήματα των προτεινόμενων νέων άρθρων 4 έως 8 του ν. 3213/2003 είτε τον αποκλεισμό ορισμένων δυνατοτήτων που προβλέπονται στο Γενικό Μέρος του ΠΚ.

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η προβλεπόμενη από τα άρθρα 4, 5, 6 παράγραφοι 1 και 2 και 8 παράγραφος 2 αθροιστική επιβολή στειρωτικής της ελευθερίας και χρηματικής ποινής δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 83 περ. ε' ΠΚ, που παρέχει τη δυνατότητα στο δικαστή να επιβάλλει μια μόνο απ' αυτές, εφόσον συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις. Η αδυναμία αποκλεισμού είναι γενική, αφορά δηλαδή όλες τις περιπτώσεις ανεξάρτητα από το αν η επιβληθείσα κύρια ποινή είναι φυλάκιση ή κάθειρξη.

Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι η -προβλεπόμενη σε όλες τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου που τυποποιούν κακοεργηματικές παραλλαγές- αθροιστική επιβολή κάθειρξης και χρηματικής ποινής συνιστά επιλογή που συναντάται και σε άλλες ποινικές διατάξεις (βλ. ενδεικτικά Στ. Παύλου, Εγκλήματα περί το νόμισμα, β' έκδοση, σελ. 248 επ.).

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι στον υπαίτιο των αδικημάτων που τυποποιούνται στα ίδια ως άνω αναφερόμενα άρθρα επιβάλλεται υποχρεωτικά και αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων από 1 έως 5 έτη, αν η ποινή είναι φυλάκιση, και από 2 έως 10 έτη, αν η ποινή είναι κάθειρξη. Η αποστέρηση αυτή περιλαμβάνει υποχρεωτικά, χωρίς δυνατότητα περιορισμού της με εφαρμογή του άρθρου 64 ΠΚ, την απώλεια του αιρετού δημόσιου, δημοτικού ή κοινοτικού αξιώματος ή της δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής θέσης που κατέχει ο καταδικαζόμενος. Η έκπτωση επέρχεται αυτοδίκαια μόλις η καταδικαστική απόφαση σε βάρος του καταστεί αμετάκλητη.

Στην παράγραφο 3 περιέχονται διατάξεις για την παρεπόμενη ποινή της δήμευσης, η οποία ρυθμίζεται, κα-

ταρχήν, με διαφορετικό τρόπο για τα επιμέρους αδικήματα.

Οι σχετικές ρυθμίσεις στοχεύουν στη διασφάλιση πρακτικής αποτελεσματικότητας κατά την επιβολή της εν λόγω ποινής, με σεβασμό όμως παράλληλα προς τη φύση αυτής και λαμβάνοντας υπόψη ως ένα βαθμό επικρίσεις της θεωρίας σε σχέση με ανάλογες ρυθμίσεις σε άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, ιδίως στον τελωνειακό κώδικα και στην ποινική νομοθεσία για την καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες (βλ., ενδεικτικά, Γ. Δημήτρη, Ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, 2002, σελ.189 επ., του ιδίου, σε: Στ. Παύλου/Γ. Δημήτρη, Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στη διαχρονική της διάσταση, 2009, σελ. 27 επ., Α. Διονυσοπούλου, Η δήμευση των προϊόντων εγκληματικής δραστηριότητας, Υπεράσπιση 2000, σελ. 793 επ., Μ. Καϊάφα-Γκμπάντι, Η ποινική αντιμετώπιση του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, σε: Πρακτικά του 4ου Συνεδρίου ΕΕΠ, σελ. 53 επ., 88 επ., Θ. Παπακυριάκου, Η ποινική νομοθεσία για την καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ως θεμελιώδης άξονας ενός νέου μοντέλου αντεγκληματικής πολιτικής, σε: Τιμητικό Τόμο για τον Ι. Μανωλεδάκη, ΙΙ, σελ. 483 επ., 517 επ., Στ. Παύλου, Το «πάγωμα των τραπεζικών λογαριασμών» στην διαδικασία για το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (Ν. 2331/1995), ΠοινΧρον 2005, 769 επ., Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου, Η δήμευση κατά το άρθρο 107 Τελωνειακού Κώδικα, Υπεράσπιση 2000, σελ. 1105 επ., Γ. Τριανταφύλλου, Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, σε: Τιμητικό Τόμο για τον Ν. Ανδρουλάκη, σελ. 739 επ., 781-782 υποσημ. 94, 784, Α. Τζανετή, Η δήμευση των νομιμοποιούμενων προϊόντων της εγκληματικής δραστηριότητας, σε: Πρακτικά του 4ου Συνεδρίου ΕΕΠ, σελ. 249 επ., Π. Τσιρίδη, Ο νέος νόμος για το ξεπλύμα χρήματος (Ν. 3691/2008), 2009, σελ. 30 επ. και 280 επ.).

Σε ό,τι αφορά τα αδικήματα του παράνομου πλουτισμού και της προσφοράς για άσκηση επιρροής ορίζεται, κατά τρόπο ενιαίο για όλες τις βασικές μορφές διακεκριμένες παραλλαγές τους ότι υπόκεινται υποχρεωτικά σε δήμευση με την καταδικαστική απόφαση όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν προϊόν του αδικήματος ή που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από προϊόν αυτού. Αν τα εν λόγω προϊόντα έχουν αναμιχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, υπόκειται σε δήμευση, η σχετική περιουσία μέχρι την καθορισμένη αξία του αναμειχθέντος προϊόντος. Στον ίδιο βαθμό, όπως τα προϊόντα του αδικήματος, υπόκεινται εξάλλου σε δήμευση και το εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα εν λόγω προϊόντα, από περιουσία που αποκτήθηκε με τα εν λόγω προϊόντα ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμιχθεί.

Σε ό,τι αφορά το αδίκημα της μη υποβολής δήλωσης ή της υποβολής ανακριβούς δήλωσης με δόλο (παρ. 1 και 2 του προτεινόμενου νέου άρθρου 6 του ν. 3213/2003), προβλέπεται δήμευση μόνο για εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία που δεν έχουν δηλωθεί καθόλου, παρότι ο υπαίτιος γνώριζε την υποχρέωσή του να τα δηλώσει, και μόνον όταν αποδεικνύεται ότι αυτά προέρχονται από παράνομες πράξεις.

Ως προς το αδίκημα της συμμετοχής σε εξωχώρια εταιρεία (προτεινόμενο νέο άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 3213/2003), προβλέπεται υποχρεωτική επιβολή δήμευ-

σης με τη καταδικαστική απόφαση στο μερίδιο συμμετοχής που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στον υπαίτιο καθώς και στα προϊόντα, το εισόδημα ή στα άλλα οφέλη που αποκτήθηκαν από το μερίδιο αυτό ή τη συμμετοχή στη διοίκηση της εταιρείας.

Η περίπτωση δ' ορίζει, παραπέρα, με αναφορά σε όλα τα επιμέρους αδικήματα για τα οποία προβλέπεται δήμευση, ότι αν τα υποκείμενα σε δήμευση περιουσιακά στοιχεία δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτο, από τον οποίο δεν μπορούν να δημευτούν, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαίτιου ίσης αξίας προς τα υποκείμενα σε δήμευση. Ο προσδιορισμός της σχετικής αξίας γίνεται από το δικαστήριο και ως χρόνος αναφοράς λαμβάνεται αυτός της καταδικαστικής απόφασης. Το δικαστήριο μπορεί, εξάλλου, να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι του ποσού της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία προς δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται, τέλος, ότι οι ρυθμίσεις του προτεινόμενου νέου άρθρου 263B του Ποινικού Κώδικα (βλ. σχετικά το άρθρο 15 του παρόντος νομοσχεδίου) εφαρμόζονται και στα αδικήματα των προτεινόμενων νέων άρθρων 4, 5 και 8 παρ. 2 ν. 3213/2003.

Για τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή των μέτρων επιείκειας (και) στο πεδίο του ν. 3213/2003, ισχύουν ανάλογα όσα αναφέρονται παρακάτω στην αντίστοιχη θέση της αιτιολογικής έκθεσης που αφορά το άρθρο 15 του νομοσχεδίου.

Άρθρο 8

Με το άρθρο 8 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 10 στο ν. 3213/2003. Στο σχετικό άρθρο ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την τηρητέα ποινική διαδικασία και, ειδικότερα, σχετικά με την κίνηση της ποινικής δίωξης και την καθ' ύλη αρμοδιότητα για την εκδίκαση των αδικημάτων που τυποποιούνται στον παρόν σχέδιο.

Σε γενικές γραμμές, επαναλαμβάνονται οι ρυθμίσεις του καταργούμενου άρθρου 5 ν. 3213/2003 (: άσκηση της ποινικής δίωξης από τον κατά τόπο αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και εκδίκαση σε πρώτο βαθμό από το Τριμελές Εφετείο και σε δεύτερο από το Πενταμελές). Ο ορισμός εφέτη-ανακριτή, για τη διεξαγωγή τακτικής ανάκρισης, ανατίθεται πάντως στην Ολομέλεια -και όχι στο όργανο διεύθυνσης- του οικείου εφετείου σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 29 ΚΠΔ. Σε ό,τι αφορά, εξάλλου, τη δυνατότητα άσκησης αναίρεσης κατά του βουλεύματος που εκδίδεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το συμβούλιο εφετών δεν θεσπίζεται κάποια ειδική πρόβλεψη, αλλά γίνεται γενική παραπομπή στις προβλέψεις του ΚΠΔ που ρυθμίζουν το δικαίωμα αναίρεσης κατά βουλεύματων. Επισημαίνεται βέβαια ότι στις περιπτώσεις που ως εμπλεκόμενα πρόσωπα φέρονται βουλευτές, μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί και τυχόν συμμετοχοί αυτών, όλες οι παραπάνω διαδικαστικές ρυθμίσεις συμπληρώνονται ή διαφοροποιούνται, κατά περίπτωση, από τις ειδικότερες και υπερισχύουσες διατάξεις των άρθρων 62, 85 και 86 παράγραφοι 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 για την ευθύνη Υπουργών.

Άρθρο 9

Με το άρθρο 9 του νομοσχεδίου προστίθεται άρθρο 11 στο ν. 3213/2003. Στο προτεινόμενο νέο άρθρο, προβλέπονται μέτρα που έχουν ως στόχο να διασφαλίσουν την πρακτική αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων σχετικά με την παρεπόμενη ποινή της δήμευσης περιουσιακών στοιχείων όσων εμπλέκονται στα αδικήματα των προτεινόμενων νέων άρθρων 4, 5, 6 παράγραφοι 1 και 2 και 8 του ν. 3213/2003, αποτρέποντας τη μεταβολή του περιουσιακού status quo των σχετικών προσώπων και, κατ' επέκταση, την εξαφάνιση των υποκειμένων σε δήμευση περιουσιακών στοιχείων τους πριν από την απαγγελία της σχετικής ποινής.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι κατά τη διάρκεια της τακτικής ανάκρισης για κάποια από τα παραπάνω αδικήματα μπορεί ο ανακριτής με διάταξη του, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, να απαγορεύει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι περιέχονται εκεί περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να υπαχθούν σε δήμευση σύμφωνα με τις ειδικότερες για κάθε επιμέρους αδίκημα προβλέψεις της παρ. 3 του προτεινόμενου νέου άρθρου 9 στο ν. 3213/2003.

Σε περίπτωση διεξαγωγής προκαταρκτικής εξέτασης, η σχετική αρμοδιότητα για την απαγόρευση της κίνησης των λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή του ανοίγματος των θυρίδων ανήκει στο συμβούλιο εφετών.

Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του συμβουλίου επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορουμένου ή του τρίτου, δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό, τίτλο, χρηματοπιστωτικό προϊόν ή θυρίδα και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στον νόμιμο εκπρόσωπο του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού ή στον διευθυντή του υποκαταστήματος του τόπου, όπου εδρεύει ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας.

Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή κοινής θυρίδας η διάταξη ή το βούλευμα επιδίδεται και στον τρίτο. Οι τιθέμενες απαγορεύσεις ισχύουν από τη χρονική στιγμή της επίδοσης της διάταξης ή του βουλεύματος στο πιστωτικό ίδρυμα ή στον χρηματοπιστωτικό οργανισμό. Έκτοτε είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου κάθε εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Προς ενίσχυση της δραστηριότητας των παραπάνω ρυθμίσεων προβλέπεται και ποινική ευθύνη (: φυλάκιση μέχρι 2 ετών και χρηματική ποινή) για κάθε διευθυντικό στέλεχος ή υπάλληλο του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού που παραβαίνει με πρόθεση τις σχετικές απαγορεύσεις.

Εφόσον συντρέχουν οι ίδιες πιο πάνω αναφερόμενες τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις, εξάλλου, δίνεται η δυνατότητα στον ανακριτή ή στο δικαστικό συμβούλιο -ανάλογα με το στάδιο της διαδικασίας- να διατάσσουν την απαγόρευση εκποίησης ακινήτων του κατηγορουμένου. Η διάταξη ή το βούλευμα, αντίστοιχα, πρέπει να ο-

ρίζει με ακρίβεια το ακίνητο ή τα ακίνητα που αφορά, επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορουμένου και επιδίδεται σ' αυτόν και στον προϊστάμενο του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβαίνει την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετεί το έγγραφο που του κοινοποιείται.

Για την παραπέρα εξειδίκευση της σχετικής διαδικασίας, προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Από την ημέρα καταχώρησης της σχετικής σημείωσης είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη που εγγράφεται στα αυτά βιβλία του υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου σε σχέση με το ακίνητο που καλύπτεται από την απαγόρευση εκποίησης.

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, τέλος, προβλέπεται για τον κατηγορούμενο, γι' αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργείται προκαταρκτική εξέταση ή για κάθε τρίτο που πλήττεται από την επιβαλλόμενη απαγόρευση, το δικαίωμα να ζητά την άρση της διάταξης του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος, με αίτησή του που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή (: όταν πρόκειται για διάταξή του) ή τον εισαγγελέα (όταν πρόκειται για βούλευμα), μέσα σε 20 ημέρες από την επίδοση σ' αυτόν της διάταξης ή του βουλεύματος αντίστοιχα. Η υποβολή της αίτησης δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Ακόμη και αν απορριφθεί η αίτηση, πάντως, η άρση της διάταξης ή η ανάκληση του βουλεύματος μπορούν να λαμβάνουν χώρα αυτεπάγγελτα σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρονικό σημείο, αν προκύπτουν νέα στοιχεία, δυνάμει των οποίων εκλείπουν πλέον οι ουσιαστικές προϋποθέσεις επιβολής των διαταχθέντων μέτρων.

Άρθρο 10

Με το άρθρο 10 προστίθεται άρθρο 12 στο ν. 3213/2003. Το προτεινόμενο νέο άρθρο αφορά αστικής φύσης κυρώσεις σε βάρος των προσώπων που υπάγονται στο καθεστώς ειδικού ελέγχου της περιουσιακής τους κατάστασης και επαναλαμβάνει ουσιαστικά την καταργούμενη ρύθμιση του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 3 του ν. 3213/2003.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι σε βάρος του υποχρέου σε δήλωση «πόθεν έσχες» είναι δυνατός ο καταλογισμός χρηματικού ποσού ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος το οποίο αποδεικνύεται ότι έχει αποκτήσει ο ίδιος, ο/η σύζυγός του ή ανήλικο τέκνο του μετά την απόκτηση της ιδιότητάς του και του οποίου η προέλευση δεν δικαιολογείται με βάση τις γνωστές στα ελεγκτικά όργανα νόμιμες πηγές εσόδων του ίδιου και των υπολοίπων ως άνω προσώπων. Ο καταλογισμός γίνεται υπέρ του Δημοσίου από το αρμόδιο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και φέρει το χαρακτηριστήρα αποζημιωτικού μέτρου, στηριζόμενου στο μαχητό τεκμήριο ότι το αδικαιολόγητο περιουσιακό όφελος προέρχεται από αθέμιτες συναλλαγές του ελεγχόμενου σε βάρος και με ζημία του Δημοσίου (βλ. ενδεικτικά ΣΤΕ 1674/2005).

Ο καθ' ου ο καταλογισμός μπορεί ωστόσο να τον αποκρούσει, αποδεικνύοντας τη νόμιμη προέλευση του αμφισβητούμενου περιουσιακού οφέλους. Ενόψει των δι-

ευρυμένων δυνατοτήτων που παρέχει πλέον το προτεινόμενο νέο άρθρο 9 παρ. 3 του ν. 3213/2003 (άρθρο 7 νομοσχεδίου) στα ποινικά δικαστήρια όχι μόνο για επιβολή δήμευσης σε υποκατάστατα και ωφελήματα που προέκυψαν από τα προϊόντα των αδικημάτων του ν. 3213/2003, αλλά και για επιβολή ισόποσης χρηματικής ποινής σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η δήμευση, δεν κρίνεται αναγκαία η επανάληψη και της καταργούμενης ρύθμισης του άρθρου 6 παράγραφος 2 του ν. 3213/2003, που προβλέπει τον καταλογισμό σε βάρος του καταδικαζομένου χρηματικού ποσού ίσης αξίας με το μη δυνάμενο να δημευτεί περιουσιακό όφελος.

Άρθρο 11

Στο άρθρο 11, που προσθέτει άρθρο 13 στο ν. 3213/2003, επαναλαμβάνεται η ρύθμιση του άρθρου 7 παράγραφος 1 του ν. 3213/2003, για τους περιορισμούς διενέργειας χρηματιστηριακών συναλλαγών, καθώς δεν έπαυσαν να ισχύουν οι λόγοι που ώθησαν στη θέσπισή της.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Άρθρο 12

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα που αναφέρονται στη δήμευση των προϊόντων πράξεων διαφθοράς, έτσι ώστε η δήμευση να γίνει πλέον υποχρεωτική στο σύνολο των σχετικών εγκλημάτων, να προβλεφθεί ρητά ότι αναφέρεται και στα περιουσιακά στοιχεία που έχουν αποκτηθεί -αμέσως ή εμμέσως- από τα προϊόντα του εγκλήματος και να διευκρινιστεί το περιεχόμενο της παρεπόμενης ποινής όταν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση δεν υπάρχουν πλέον. Για το σκοπό αυτό, τροποποιείται το άρθρο 238 ΠΚ, λαμβάνοντας το περιεχόμενο που έχει δοθεί στο μέτρο της δήμευσης με το άρθρο 7 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Άρθρο 13

Με το άρθρο αυτό συμπληρώνεται το άρθρο 252 ΠΚ, ώστε να διαμορφωθεί ως αυτοτελές έγκλημα η παραβίαση απορρήτου από τους εργαζομένους στο πρωθυπουργικό γραφείο ή τα γραφεία Υπουργών ή Υφυπουργών ακόμα και όταν δεν αποσκοπούν στον πορισμό οφέλους ή τη βλάβη του κράτους ή κάποιου άλλου. Προβλέπεται, επίσης, ποινή για τους τρίτους που χρησιμοποιούν τις απορρήτες πληροφορίες ή έγγραφα.

Άρθρο 14

Με το άρθρο αυτό τροποποιείται το άρθρο 263 ΠΚ και προβλέπεται ότι σε περίπτωση που δράστης ενός από τα εγκλήματα των άρθρων 235 επ. ΠΚ είναι υπάλληλος, στον οποίο επιβάλλεται ποινή φυλάκισης, επιβάλλεται σε κάθε περίπτωση υποχρεωτικά και η παρεπόμενη ποινή της αποστέρησης των πολιτικών του δικαιωμάτων από 1 έως 5 έτη, εκτός αν το δικαστήριο με αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει διαφορετικά, συνεκτιμώντας και τους όρους του άρθρου 61 ΠΚ. Ειδικά, ωστόσο η έκπτωση του υπαίτιου από τη θέση ή το αξίωμα που κατέχει επέρχεται αυτοδικαίως σε κάθε περίπτωση. Ως προς τους τρίτους, εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη του άρθρου

263, η οποία διαμορφώνεται πλέον ως παράγραφος 1, μετά την προσθήκη δεύτερης παραγράφου στο άρθρο αυτό με βάση το άρθρο 12 του παρόντος σχεδίου νόμου.

Με το ίδιο άρθρο, η πιο πάνω ρύθμιση μεταφέρεται και στο έγκλημα της δωροδοκίας βουλευτών και μελών συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως τυποποιείται στο άρθρο 159 ΠΚ, μαζί με τη ρύθμιση του άρθρου 238 ΠΚ (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 του παρόντος σχεδίου νόμου), όπως και το άρθρο 263B, το οποίο προστίθεται στον ποινικό μας Κώδικα με τη διάταξη του επόμενου άρθρου του σχεδίου νόμου.

Άρθρο 15

Στο άρθρο αυτό καθιερώνονται τα μέτρα προστασίας και επιείκειας για όσους συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Προβλέπεται ότι κάθε υπάλληλος, ο οποίος καταγγέλλει τέτοιες πράξεις, εφόσον με βάση την καταγγελία του ασκείται ποινική δίωξη, μπορεί να ζητήσει τη μετάταξή του σε άλλη υπηρεσία της δικής του επιλογής, όπου υπάρχει κενή οργανική θέση. Η μετάταξη ενεργείται κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διαδικασιών με απόφαση του οικείου Υπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Μέτρα επιείκειας προβλέπονται όμως και για τους υπαλλήλους, οι οποίοι μπορεί και οι ίδιοι να διώκονται για εγκληματικές πράξεις σχετικές με την άσκηση της υπηρεσίας τους. Με δεδομένο ότι τέτοια μέτρα προβλέπονται ήδη στα άρθρα 137 (εσχάτη προδοσία) και 187B ΠΚ (εγκληματικές και τρομοκρατικές οργανώσεις), όπως και στο νόμο για τα ναρκωτικά (άρθρο 27 του ν. 3459/2006), οι νομοθετικές επιλογές που έχουν εκεί αποτυπωθεί αξιολογήθηκαν και εδώ, κάτι που είναι επιβεβλημένο από την αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Συντ.).

Ειδικότερα, γίνονται δύο βασικές διακρίσεις. Όταν εκείνος που εισφέρει στοιχεία για την εμπλοκή υπαλλήλου σε πράξη διαφθοράς είναι ιδιώτης, η συμβολή του στην αποκάλυψη της διαφθοράς έχει ως συνέπεια να μένει αυτός σε κάθε περίπτωση ατιμώρητος. Το ίδιο ισχύει και για τον καταγγέλλοντα υπάλληλο, όταν όμως με τη μεταμέλεια που δείχνει βοηθάει στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς των προϊσταμένων του υπό την προϋπόθεση ότι θα μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει αμέσως ή εμμέσως από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των πιο πάνω εγκλημάτων.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, επιβάλλεται μειωμένη ποινή στο ύψος που ορίζει το άρθρο 44 παράγραφος 2 ΠΚ. Ειδική ρύθμιση γίνεται για τις περιπτώσεις εκείνες που το καταγγελλόμενο πρόσωπο είναι Υπουργός ή Υφυπουργός.

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Άρθρο 16

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Με την παράγραφο 1 τροποποιείται το άρθρο 35 και προβλέπεται πλέον ότι κατά απόλυτη προτεραιότητα διενεργείται σε κάθε περίπτωση η ανάκριση και γίνεται η εισαγωγή στο ακροατήριο υποθέσεων που αφορούν τα εγκλήματα των άρθρων 235-261 ΠΚ, όταν αυτά τελούνται με δόλο και συναρτώνται με την επιδίωξη ή εξασφάλιση οφέλους από την πλευρά

του υπαλλήλου.

Τροποποιούνται, επίσης, τα άρθρα 43, 59 και 359 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και προβλέπεται πλέον ότι ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν ενεργεί προκαταρκτική εξέταση, όταν υπάρχει ήδη πόρισμα του αρμόδιου Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης που βεβαιώνει την παράβαση, ώστε να παρέλκει η κατασπατάληση χρόνου με νέα διερεύνηση.

Εξάλλου, σε περίπτωση που έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση κατά των επιθεωρητών για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, η ποινική τους δίωξη αναβάλλεται μέχρι να περαιωθεί η ποινική ή διοικητική δίκη σε βάρος των ατόμων τα οποία αφορά το πόρισμα, η έκθεση ή η κατάθεση εξαιτίας της οποίας υπεβλήθη η έγκληση ή μήνυση. Τέλος, ρυθμίζονται με ορθολογικό τρόπο θέματα που αφορούν την παρουσία των Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Άρθρο 17

Συμπληρώνεται το άρθρο 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας με νέα παρ. 4, στην οποία προβλέπεται ότι δεν χορηγείται προσωρινή διαταγή σε διοικητικές πράξεις, όταν η άμεση εκτέλεσή της επιβάλλεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Άρθρο 18

Ο σωφρονιστικός θεσμός των μεταγωγών έχει μακρά παράδοση στο Ελληνικό Δίκαιο. Εξυπηρετεί τις δικονομικές, προσωπικές, οικογενειακές κ.λπ. ανάγκες των κρατουμένων και συμβάλλει ουσιαστικά στην καλύτερη μεταχείρισή τους. Συνεισφέρει, επίσης, στην αντιμετώπιση του υπερσυνωστισμού των κρατουμένων, ενώ περιορίζει τις εντάσεις και ενισχύει την ασφάλεια και ευταξία στα καταστήματα κράτησης (Χ. Δημόπουλος, Σωφρονιστικό Δίκαιο, Νομική Βιβλιοθήκη, 2009, σελ. 431 επ.). Μάλιστα, η σύνδεση του θεσμού μεταγωγών με τα μέτρα ασφαλείας που λαμβάνονται πριν την μεταγωγή, κατά την εκτέλεση της, αλλά και στο χώρο υποδοχής των μεταγόμενων κρατουμένων είναι εγγενής.

Με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ν. 2776/1999 (Σωφρονιστικός Κώδικας) περί συστάσεως της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών (ΚΕΜ) ορίστηκε η συγκρότηση της από τρία μέλη, με το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης ως Πρόεδρο, ενώ στο άρθρο 9 παράγραφος 3 ορίστηκε ότι σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται η διασφάλιση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, «η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Με την απόφαση 84761/3.8.2006 των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης (ΦΕΚ Β' 1088/9.8.2006), όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες 79430/5.8.2008 (ΦΕΚ Β' 1655/14.8.2008) και 11308/6.3.2009 (ΦΕΚ Β' 462/13.3.2009), συνεστήθη στο Υπουργείο Δικαιοσύνης Ενιαίος Διοικητικός Τομέας υπό την επωνυμία «Ειδική Γραμματεία Οργάνωσης και λειτουργίας της Ασφάλειας των Καταστημάτων Κράτησης της Χώρας και της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης», στην οποία διορίζεται ως μετακλητός υπάλληλος Ειδικός Γραμ-

ματέας.

Ως εκ τούτου, για τα θέματα ασφαλείας που συνδέονται άμεσα και στενά με το θεσμό των μεταγωγών εμφανίζεται μια σώρευση αρμοδιοτήτων τόσο από το Γενικό Γραμματέα όσο και από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Έτσι, λόγω του ότι μετά την ισχύ του ν. 3090/2002 εκδόθηκε, όπως εκτέθηκε, η απόφαση 84761/3.8.2006, που υπήγαγε τις αρμοδιότητες που αφορούν στην ασφάλεια των Καταστημάτων Κράτησης στην ανωτέρω Ειδική Γραμματεία και προς αποφυγή άσκησης παράλληλων αρμοδιοτήτων, κρίνεται αναγκαία η τροποποίηση αφενός της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999, ώστε στη σύνθεση της ΚΕΜ να μετέχει ως Πρόεδρος ο Ειδικός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και αφετέρου της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ίδιου νόμου, ώστε η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή να διατάσσεται από τον Ειδικό Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου.

Άρθρο 19

Το Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης (Σ.Ε.Ε.Κ.Κ.) συνεστήθη με το ν. 3090/2002 και αποτελεί δύναμι του άρθρου 1 του ίδιου νόμου, «ειδική υπηρεσία υπαγόμενη απευθείας στο Γενικό Γραμματέα» του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο Γενικός Γραμματέας ασκεί την εποπτεία, αλλά δίνει και εντολές με δεσμευτικό περιεχόμενο στο Σ.Ε.Ε.Κ.Κ.

Η αποστολή του Σώματος αυτού αφορά, αφενός στο διοικητικό έλεγχο των καταστημάτων κράτησης, αφετέρου στη δίωξη του εγκλήματος, που τελείται στους ίδιους χώρους. Οι έλεγχοι του Σ.Ε.Ε.Κ.Κ. δύναμι του άρθρου 2 του ν. 3090/2002, διακρίνονται σε τακτικούς και εκτάκτους, στοχεύουν δε, στη διαπίστωση των συνθηκών κράτησης, της ευταξίας, της τήρησης των μέτρων ασφαλείας και της εφαρμογής του νόμου, κανονισμών και οδηγιών, που αφορούν στη λειτουργία των καταστημάτων κράτησης.

Με την απόφαση 84761/3.8.2006 των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης (ΦΕΚ Β' 1088/9.8.2006), όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες 79430/5.8.2008 (ΦΕΚ Β' 1655/14.8.2008) και την Κ.Υ.Α 11308/6.3.2009 (ΦΕΚ Β' 462/13.3.2009), συνεστήθη στο Υπουργείο Δικαιοσύνης Ενιαίος Διοικητικός Τομέας υπό την επωνυμία «Ειδική Γραμματεία Οργάνωσης και λειτουργίας της Ασφάλειας των Καταστημάτων Κράτησης της Χώρας και της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης», στην οποία διορίζεται ως μετακλητός υπάλληλος Ειδικός Γραμματέας.

Συνεπώς, υπάρχει μία σώρευση αρμοδιοτήτων ελέγχου της ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης, τόσο από ένα ελεγκτικό σώμα, που υπάγεται απευθείας στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όσο και από τον Ειδικό Γραμματέα (βλ. σχετικά Ευτ. Φυτράκη, «Τα Ελεγκτικά Σώματα της Διοίκησης: Θεωρία-Νομοθεσία-Νομολογία», Νομική Βιβλιοθήκη, 2010, σελ. 510).

Έτσι λόγω του ότι μετά την ισχύ του ν. 3090/2002 εκδόθηκε, όπως εκτέθηκε, η απόφαση 84761/3.8.2006, που υπήγαγε τις αρμοδιότητες που αφορούν στην ασφάλεια των Καταστημάτων Κράτησης στην ανωτέρω Ειδική

Γραμματεία και προς αποφυγή άσκησης παράλληλων αρμοδιοτήτων, κρίνεται αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 3090/2002, ώστε ν' ασκείται η εποπτεία και ο έλεγχος του Σ.Ε.Ε.Κ.Κ. δια της υπαγωγής του απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 20

Έχει παρατηρηθεί ότι οι εμπλεκόμενοι σε υποθέσεις οργανωμένου εγκλήματος μετέρχονται κάθε μέσο για να εκτρέψουν την ομαλή εξέλιξη των υποθέσεων αυτών, προς όφελός τους. Στο πλαίσιο μιας τέτοιας τακτικής παρεμπόδισης, εκτροπής και προσπάθειας χειραγώγησης της απονομής της δικαιοσύνης δεν αποκλείεται να χρησιμοποιούνται ακόμη και τρίτα πρόσωπα, τα οποία, λαμβάνοντας εντολές από εκείνους που ήδη κατηγορούνται ή ερευνώνται για την αυτοργική ή συμμετοχική τους δράση σε σοβαρά εγκλήματα, που περιγράφονται στο άρθρο 187 παράγραφος 1 ΠΚ, προβαίνουν σε απειλές, ασκούν βία ή δωροδοκούν δικαστικούς λειτουργούς, ενόρκους, ανακριτικούς ή δικαστικούς υπαλλήλους, πραγματογνώμονες ή διερμηνείς και μάρτυρες, Τούτο συνιστά σοβαρή προσβολή της δυνατότητας της πολιτείας να υλοποιήσει το αξίωσή της για απονομή δικαιοσύνης, προσβολή που επιτείνεται στις περιπτώσεις στις οποίες η εγκληματική οργάνωση δεν κατηγορείται μόνο για το σχεδιασμό και την επιδίωξη της διάπραξης των κακουργημάτων που περιγράφονται στο άρθρο 187 παράγραφος 1 ΠΚ (συγκρότηση ή ένταξη), αλλά και για τη διάπραξη ενός ή περισσότερων από τα κακουργήματα αυτά.

Με την τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 187 ΠΚ προβλέπεται η αυστηρότερη ποινική αντιμετώπιση των σχετικών πράξεων όταν αυτές προκαλούν τη ματαίωση της αποκάλυψης ή της δίωξης και της τιμωρίας των αυτοργών ή των συμμετόχων της αξιόποινης συμπεριφοράς που περιγράφεται στην παράγραφο 1.

Παράλληλα, θεσπίζεται διακεκριμένη μορφή που αφορά στη χρησιμοποίηση των ίδιων μεθόδων, όταν οι τελευταίες οδηγούν στη ματαίωση της αποκάλυψης ή της δίωξης και τιμωρίας εκείνων οι οποίοι φέρονται ότι εκτός από τη συμμετοχή τους (συγκρότηση ή ένταξη) στην εγκληματική οργάνωση διέπραξαν επιπρόσθετα και κάποιο από τα εγκλήματα που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 187 ΠΚ. Είναι προφανές ότι σε περίπτωση απόπειρας ή συμμετοχής ισχύουν οι διατάξεις του Γενικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 21

Με το άρθρο παρέχεται η δυνατότητα διορισμού στο Ελεγκτικό Συνέδριο αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών. Αυτοί δεν έχουν ακόμη διοριστεί, επειδή δεν υπάρχουν κενές οργανικές θέσεις εισηγητών στο Δικαστήριο. Με την προτεινόμενη ρύθμιση διορίζονται σε προσωποπαγείς θέσεις.

Άρθρο 22

Τον Φεβρουάριο του 1959 το άρθρο μόνο του ν. 3933/1959, ανέστειλε αυτοδικαίως και χωρίς να απαιτείται προηγούμενη απόφαση δικαστηρίου ή δικαστικού συμβουλίου κάθε δίωξη Γερμανών υπηκόων, που φέρο-

νταν ως εγκληματίες πολέμου για τα εγκλήματα, τα οποία προβλέπονταν στη Συντακτική πράξη 73/1945. Με την ίδια διάταξη καταργήθηκαν και τα διωκτικά έγγραφα που είχαν εκδοθεί εναντίον των ανωτέρω προσώπων, ενώ αντίγραφα των σχετικών δικογραφιών αποστέλλονται στις γερμανικές αρχές.

Μερικούς μήνες αργότερα με το ν.δ. 4016/1959 η ανωτέρω ευνοϊκή ρύθμιση επεκτάθηκε και στους εγκληματίες πολέμου που ήδη τότε εξέτιαν την ποινή τους. Συγκεκριμένα, προβλέφθηκε η αυτοδίκαιη αναστολή και της εκτέλεσης κάθε ποινής στερητικής της ελευθερίας ή τυχόν υπολοίπου ταύτης, η οποία είχε επιβληθεί κατά Γερμανών υπηκόων εγκληματιών πολέμου καταδικασθέντων για εγκλήματα προβλεπόμενα υπό της ανωτέρω συντακτικής πράξης.

Σύμφωνα με το ίδιο διάταγμα οι ανωτέρω απολυόμενοι από τις φυλακές απελευθύνονταν στη χώρα από την οποία προέρχονταν και τους επιβάλλονταν απαγόρευση επανόδου στην Ελλάδα (άρθρο 1 παρ.2). Ο ίδιος νόμος κατήργησε τα άρθρα 3, 4 και 6 του α.ν. 384/1945 «Περί συστάσεως ελληνικού γραφείου εγκλημάτων πολέμου» και μεταβίβασε την αρμοδιότητα κολασμού και εκδίκασεως των εγκλημάτων πολέμου στον Εισαγγελέα Εφετών και στο Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, που ασκεί εφεξής την αρμοδιότητά του σύμφωνα με τα άρθρα 305-315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Με το ανωτέρω νομοθετικό πλαίσιο, το ελληνικό κράτος, το οποίο μόλις εξερχόταν από έναν καταστροφικό πόλεμο, παρείχε μια μορφή αμνήστευσης στους εγκληματίες πολέμου υπό το δικαιολογητικό λόγο της προστασίας ανωτέρων δημοσίων συμφερόντων της χώρας.

Ωστόσο, η υιοθέτηση της ανωτέρω νομοθεσίας, που προκρίθηκε ως αναγκαία σύμφωνα με τις τότε ιδιαίτερα ευαίσθητες ιστορικές συγκυρίες, δεν ισοδυναμεί και δεν δύναται σε καμία περίπτωση να ερμηνευτεί ως ισόβια παραίτηση του δικαιώματος της Ελληνικής Πολιτείας να επιδιώκει την έκδοση και τη δίωξη των εγκληματιών πολέμου. Και τούτο, διότι το γενικότερο δικαίωμα ποινικής δίωξης ανήκει στο σκληρό πυρήνα της κρατικής εξουσίας κάθε κυρίαρχου και ανεξάρτητου κράτους, με το οποίο εκδηλώνεται η αντίδραση του συντεταγμένου κράτους δικαίου εναντίον της οποιασδήποτε προσβολής των βασικών αγαθών της κοινωνικής ζωής.

Εξάλλου η ίδια η ιστορία των συναφών διεθνών συνθηκών ουδέποτε μέχρι σήμερα έχει καταγράψει προηγούμενο τέτοιας καθολικής παραίτησης από το εν λόγω δικαίωμα δίωξης εγκληματιών πολέμου, γεγονός που συνηγορεί υπέρ της άποψης ότι το ανωτέρω νομοθετικό πλαίσιο δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια προσωρινού χαρακτήρα ρύθμιση αναστολής των τότε διώξεων

των γερμανών υπηκόων εγκληματιών πολέμου.

Προς την ίδια ερμηνευτική κατεύθυνση της μη παραιτήσεως από το δικαίωμα της δίωξεως εγκληματιών πολέμου κινείται εξάλλου και η δια του ανωτέρω διατάγματος μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων κολασμού και εκδίκασεως των εγκλημάτων πολέμου από το Ελληνικό Εθνικό Γραφείο Εγκλημάτων Πολέμου στη δικαιοδοσία του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών και στο Συμβούλιο Εφετών Αθηνών. Εκ της ως άνω ρυθμίσεως επομένως συνάγεται ότι δεν υπήρξε εκ μέρους του νομοθέτη βούληση γενική πρόβλεψη κατάργησης των αρμοδιοτήτων δίωξεως εκ μέρους των ελληνικών αρχών αλλά απόφαση να περιέλθουν αυτές σε έτερες δικαστικές αρχές.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση γίνεται ένα αποφασιστικό βήμα προς την κατεύθυνση της άρσης της οποιασδήποτε αμφιβολίας σχετικά με τη διατήρηση του δικαιώματος της Ελληνικής Πολιτείας να διώκει και εκδίδει τους εγκληματίες πολέμου. Η ανωτέρω νομοθεσία περί αναστολής των διώξεων των εγκληματιών πολέμων, που θεσπίστηκε στα πλαίσια πολύ συγκεκριμένων ιστορικό-κοινωνικών συνθηκών, οι οποίες έχουν εξ ολοκλήρου μεταβληθεί, κρίνεται σήμερα εξαιρετικά αναχρονιστική με αποτέλεσμα να επιβάλλεται η συνολική της κατάργηση.

Εξάλλου, καταργείται η δυνατότητα που είχε δοθεί, μεταβατικά, στους υπαλλήλους του Κλάδου ΠΕ Διοικητικής Οργάνωσης της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης να τοποθετούνται σε θέσεις προϊσταμένων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων.

Τέλος, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι ο νόμος αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 13 Απριλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. Ραγκούσης

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Χ. Καστανίδης

Μ. Χρυσοχοϊδης

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 παρ. 1 περίπτωση ια' ν. 3213/2003

«ια. Οι δικαστικοί και οι εισαγγελικοί λειτουργοί».

Άρθρο 2 παρ. 1 περ. γ' και παρ. 2 ν. 3213/2003

1. γ. Η δήλωση υποβάλλεται από τον υπόχρεο και υπογράφεται από τον ίδιο, αν σε αυτή αναγράφονται μόνον τα δικά του περιουσιακά στοιχεία, από τη σύζυγο του, αν αναγράφονται μόνο δικά της στοιχεία, και από αμφότερους τους συζύγους, αν αναγράφονται περιουσιακά στοιχεία και των δύο ή των ανήλικων τέκνων τους. Η δήλωση περιουσιακής κατάστασης συνοδεύεται υποχρεωτικά από αντίγραφο της φορολογικής δήλωσης του υπόχρεου του αντίστοιχου οικονομικού έτους.

2.α. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως και ε' της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου συντάσσονται σε ειδικό έντυπο, το οποίο υπόκειται σε ηλεκτρονική επεξεργασία από αυτοτελή ειδική βάση δεδομένων, που εγκαθίσταται για το σκοπό αυτόν. Το περιεχόμενο τούτου, αναφορικά με τον τρόπο αναλυτικής παράθεσης των περιουσιακών στοιχείων, καθορίζεται με απόφαση του Προέδρου της Βουλής.

β. Το αντίστοιχο περιεχόμενο του ειδικού εντύπου των δηλώσεων, για τα λοιπά υπόχρεα πρόσωπα, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης.

Άρθρο 3 ν. 3213/2003

1.α. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως και ε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου υποβάλλονται στην Επιτροπή του άρθρου 21 του Ν. 3023/2002 (ΦΕΚ146 Α').

β.ι. Ο έλεγχος, πέραν της διαπίστωσης του αληθούς περιεχομένου της δήλωσης, περιλαμβάνει, σε κάθε περίπτωση, τη διακρίβωση, εάν η απόκτηση νέων περιουσιακών στοιχείων ή η επαύξηση υφιστάμενων, δικαιολογείται από το ύψος των πάσης φύσεως εσόδων, σε συνδυασμό με τις δαπάνες διαβίωσης των υπόχρεων σε δήλωση προσώπων. Ιι. Με απόφαση του Προέδρου της Βουλής, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται κάθε θέμα που αφορά στο αντικείμενο, στη διαδικασία ελέγχου, καθώς επίσης στην οργάνωση και τη λειτουργία της Επιτροπής για την εξέλεξη των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των ανωτέρω προσώπων.

γ.ι. Η Επιτροπή συγκαλείται ειδικά για τον έλεγχο των δηλώσεων με απόφαση του προέδρου της, μετά την περάτωση του ελέγχου των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων, κατά την πρόβλεψη της παρ. 6 του άρθρου 21 του Ν. 3023/2002.

ii. Για την εκπλήρωση της αποστολής της, η Επιτροπή μπορεί να αναθέτει τη διενέργεια λογιστικής ή οικονομικής πραγματογνωμοσύνης ή άλλων ελεγκτικών πράξεων σε ορκωτούς ελεγκτές και ειδικούς επιστήμονες, οι οποίοι εξετάζουν λεπτομερώς τα στοιχεία των δηλώσεων και των αντίστοιχων δικαιολογητικών και συντάσσουν αναλυτική έκθεση που υποβάλλεται στην Επιτροπή για την υποβοήθηση του έργου της. Στον έλεγχο που διεξάγεται για τον ανωτέρω σκοπό δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για το τραπεζικό, χρηματιστηριακό και φορολογικό απόρρητο.

2.α. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις στ' έως και ιε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου υποβάλλονται σε πενταμελή Επιτροπή.

β.ι. Η ανωτέρω Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και προεδρεύεται από Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Στη σύνθεση της μετέχουν επίσης δύο άπαρδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ένας εφέτης των διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και ένας εκπρόσωπος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων, ο οποίος ορίζεται μαζί με τον αναπληρωτή του από τον πρόεδρο του για διετή θητεία. Οι δικαστικοί λειτουργοί ορίζονται με απόφαση των οικείων Ανωτάτων Δικαστικών Συμβουλίων και ασκούν το έργο τους, κατ' αποκλειστική απασχόληση, για δύο έτη.

ii. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με το αντικείμενο, τη διαδικασία ελέγχου, την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής.

iii. Η διάταξη της περίπτωσης β.ι της παρ. 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται και για τους ελέγχους που διενεργούνται από την πενταμελή Επιτροπή.

γ. Η Επιτροπή εξυπηρετείται από γραμματεία στην οποία αποσπώνται, ύστερα από πρόταση του προέδρου της, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, υπάλληλοι κατηγορίας Π Ε της γραμματείας των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, κατά προτίμηση με γνώσεις χρήσης ηλεκτρονικού υπολογιστή. Η διάρκεια της απόσπασής δεν υπερβαίνει τα δύο έτη και μπορεί να παραταθεί για ισόχρονο διάστημα.

δ. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης των προσώπων των περιπτώσεων στ', θ', ι', ια' και ιβ' της παρ. 1 του άρθρου 1, καθώς και των προέδρων των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, των νομαρχών και των δημάρχων ελέγχονται, υποχρεωτικώς, κάθε έτος. Οι δηλώσεις των προσώπων της περίπτωσης ια της παραγράφου 1 του άρθρου 1 ελέγχονται κατ' απόλυτη προτεραιότητα. Για τις λοιπές κατηγορίες προσώπων που υπάγονται στην αρμοδιότητα της πενταμελούς Επιτροπής, ο έλεγχος είναι δειγματοληπτικός. Η δειγματοληπτική επιλογή διενεργείται με αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία καθορίζει με απόφαση της η Επιτροπή. Σε κάθε περίπτωση ελέγχεται δειγματοληπτικά από την πενταμελή Επιτροπή τουλάχιστον το είκοσι τοις εκατό (20%) του συνόλου των υποβαλλόμενων, ετησίως, δηλώσεων για τις αντίστοιχες κατηγορίες προσώπων, με κριτήριο εντός επταετίας να έχει συντελεσθεί ο έλεγχος για όλους τους υποκείμενους στην ανωτέρω διαδικασία.

ε.ι. Η πρόβλεψη της περίπτωσης γ.ii της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για τη διενέργεια λογιστικής ή οικονομικής πραγματογνωμοσύνης ή άλλων ελεγκτικών πράξεων από ορκωτούς ελεγκτές, εφαρμόζεται και για τον έλεγχο των δηλώσεων των ανωτέρω κατηγοριών προσώπων.

ii. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός των ορκωτών ελεγκτών, που επικουρούν την πενταμελή Επιτροπή, το ύψος της αποζημίωσής τους και κάθε σχετικό θέμα.

3. Κατά την έρευνα που διεξάγεται από τις Επιτροπές των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, τόσο οι ίδιες όσο και οι ορκωτοί ελεγκτές προβαίνουν σε κάθε απαραίτητη και πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού του ελέγχου νόμιμη ενέργεια. Μπορούν ιδίως: α) να ζητούν πληροφορίες και στοιχεία από οποιαδήποτε αρχή και από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που έχουν αντιστοίχως, την υποχρέωση να δώσουν τις ζητούμενες πληροφορίες και τα στοιχεία που βρίσκονται στην κατοχή τους και β) να διατάσσουν την προσκόμιση εγγράφων και την κλήση μαρτύρων, τους οποίους εξετάζουν σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Κατά την έρευνα αυτή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για το τραπεζικό, χρηματιστηριακό και φορολογικό απόρρητο.

4. Μετά το πέρας του ελέγχου και εφόσον διαπιστώνονται παραβάσεις του νόμου που συνεπάγονται καταλογισμό ή ποινική ευθύνη, συντάσσεται σχετική έκθεση, η οποία υποβάλλεται αρμοδίως σύμφωνα με όσα ορίζονται παρακάτω. Αν δεν διαπιστωθεί παράβαση και η δήλωση κριθεί ειλικρινής, συντάσσεται στο σώμα της πράξης του διενεργήσαντος τον έλεγχο και τίθεται στο αρχείο». Αν συντρέχει περίπτωση καταλογισμού κατά την παρ. 1 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου, η έκθεση αποστέλλεται στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Αν ανακύπτει περίπτωση ποινικής ευθύνης, η έκθεση αποστέλλεται στο αρμόδιο για την άσκηση ποινικής δίωξης όργανο. Εφόσον διαπιστωθεί ανάγκη διερεύνησης θεμάτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα φορολογικής ή άλλης αρχής, η έκθεση αποστέλλεται στην αρχή αυτή.

5. Κατά τη διάρκεια του ελέγχου του παρόντος άρθρου, οι Επιτροπές, δια των προέδρων τους, μπορούν να καλούν τους ελεγχόμενους για να δώσουν διευκρινίσεις ή να προσκομίσουν συμπληρωματικά παραστατικά στοιχεία, εντός ρητής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών, η οποία μπορεί να παραταθεί, με απόφαση των προέδρων τους, για ισόχρονο διάστημα.

Άρθρο 4 ν. 3213/2003

1. Ελεγχόμενος, ο οποίος αποκτά ή προσπορίζει σε τρίτο περιουσιακό όφελος επωφελούμενος της ιδιότητας του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή, εφόσον από άλλες διατάξεις δεν προβλέπονται βαρύτερες ποινές. Στον υπαίτιο επιβάλλεται και στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων από ένα (1) έως πέντε (5) έτη. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται οι σύζυγοι και τα τέκνα του που απέκτησαν ή προσπόριζαν σε τρίτο περιουσιακό όφελος επωφελούμενοι της ιδιότητας του ελεγχόμενου.

2. Αν το περιουσιακό όφελος του προσώπου, που καταδικάστηκε, είναι κινητό ή ακίνητο πράγμα ή ιδανικό μέρος πράγματος ή ορισμένο χρηματικό ποσό, διατάσσεται ως παρεπόμενη ποινή η δήμευση.

3. Ελεγχόμενος, που παραλείπει να υποβάλλει την κατά τα άρθρα 1 και 2 δήλωση ή υποβάλλει εν γνώσει του ανακριβή στοιχεία, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή. Στον υπαίτιο επιβάλλεται και στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων από ένα (1) έως και τέσσερα (4) έτη. Αν η πράξη τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έξι (6) μηνών έως δύο (2) ετών.

4. Τρίτος, ο οποίος αρνείται την παροχή στοιχείων και πληροφοριών, καθώς και όποιος παρεμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τον κατά το προηγούμενο άρθρο έλεγχο τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δημοσιεύει τμήμα μόνο της δήλωσης κατά παράβαση της παρ. 4 του άρθρου 2.

Άρθρο 5 ν. 3213/2003

1. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 62, 85 και 86 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου για την ποινική ευθύνη των υπουργών, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και ενεργείται απευθείας ανάκριση στο εφετείο, ύστερα από παραγγελία του εισαγγελέα και ορισμό του εφέτη ανακριτή από το όργανο διεύθυνσης του οικείου εφετείου, κατά την ειδικότερη πρόβλεψη του άρθρου 15 του Ν. 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α'), όπως ισχύει. Για την κατηγορία αποφαινεται το συμβούλιο εφετών. Κατά του βουλευτή επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης, την οποία ασκούν ο κατηγορούμενος, όταν παραπέμπεται για τις πράξεις που προβλέπονται στις παρ. 1 και 3 του άρθρου 4, και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου σε κάθε περίπτωση.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των πράξεων αυτών είναι το τριμελές εφετείο σε πρώτο και το πενταμελές εφετείο σε δεύτερο βαθμό.

3. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 6 ν. 3213/2003

1. Εις βάρος του ελεγχόμενου καταλογίζεται χρηματικό ποσό ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος, το οποίο απέκτησε ο ίδιος, ο/η σύζυγος του ή ανήλικό τέκνο του και του οποίου η προέλευση δεν δικαιολογείται.

2. Σε περίπτωση ποινικής καταδίκης κατά την παρ. 1 του άρθρου 4 καταλογίζεται σε βάρος του καταδικασθέντος χρηματικό ποσό ίσο με το περιουσιακό όφελος που αποκόμισε, εφόσον αυτό δεν υπόκειται σε δήμευση κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου.

3. Ο καταλογισμός, ο οποίος προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, γίνεται υπέρ του Δημοσίου από το αρμόδιο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 7 ν. 3213/2003

1. Οι περιορισμοί των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 32 του Ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α') επεκτείνονται στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στο γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, τους νομάρχες και τους δημάρχους, καθώς επίσης στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ', ι' και ια' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου. Στους ίδιους περιορισμούς υπόκεινται οι πρόεδροι, οι διοικητές, οι υποδιοικητές και οι γενικοί διευθυντές πιστωτικών ιδρυμάτων που ελέγχονται από το κράτος, όταν ενεργούν ατομικά, καθώς και για λογαριασμό των συζύγων και των ανήλικων τέκνων τους.

2. Απαγορεύεται η συμμετοχή των μελών της Κυβέρνησης, των υφυπουργών, των βουλευτών, των γενικών και ειδικών γραμματέων υπουργείων και των προσώπων της προηγούμενης παραγράφου σε εξωχώριες (OFF SHORE) εταιρείες. Η συμμετοχή συνιστά ποινικό αδίκημα και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς επίσης και με επιβολή χρηματικής ποινής.

3. Ως επιτροπές κατά την παρ. 2 του άρθρου 32 του Ν. 2843/2000 θεωρούνται οι αντίστοιχες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 8 ν. 3213/2003

1. Στο Σώμα Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης εξακολουθεί να ανήκει ο έλεγχος της περιουσιακής κατάστασης των υπαλλήλων του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθώς και των επιχειρήσεων τους, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των κρατικών νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου ή δημόσιων επιχειρήσεων τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος, κατά την ειδικότερη πρόβλεψη του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 3074/2002 (ΦΕΚ 296 Α'), με εξαίρεση όσους υπαλλήλους περιλαμβάνονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

2.α. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης του αστυνομικού προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, των συνοριακών φυλάκων και των ειδικών φρουρών, των συζύγων και των τέκνων τους, υποβάλλονται στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας, από την οποία και ελέγχονται.

Β. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται οι υπόχρεοι σε υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, η διαδικασία, ο τύπος και ο τρόπος υποβολής των σχετικών δηλώσεων, η διαδικασία ελέγχου και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Γ. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο χρόνος υποβολής της δήλωσης περιουσιακής κατάστασης των ανωτέρω.

3.α. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος, των συζύγων και των τέκνων τους υποβάλλονται στο Γραφείο Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, από το οποίο και ελέγχονται.

Β. Οι δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης των πολιτικών υπαλλήλων του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και των εποπτευόμενων από αυτό νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου υποβάλλονται και ελέγχονται από το Σώμα Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης.

Γ. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθορίζονται οι υπόχρεοι από το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος για την υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, η διαδικασία και ο τρόπος υποβολής των δηλώσεων και του ελέγχου τους, καθώς επίσης κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Δ. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζεται ο χρόνος υποβολής της δήλωσης περιουσιακής κατάστασης των ανωτέρω.

4. Στο πλαίσιο των ελέγχων, επιθεωρήσεων και ερευνών που διενεργούνται από το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, είναι δυνατή η άρση του τραπεζικού, χρηματιστηριακού και φορολογικού απορρήτου εμπλεκόμενων προσώπων με απόφαση του Ειδικού Γραμματέα του Σώματος.

Άρθρο 159 Ποινικού Κώδικα

1. Όποιος σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή ή κάποια επιτροπή της προτείνει, παρέχει ή υπόσχεται σε βουλευτή δώρα ή οποιαδήποτε άλλα ωφελήματα που δεν του οφείλονται ως αντάλλαγμα για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών και με χρηματική ποινή.

2. Ο βουλευτής που σχετικά με κάποια από τις εκλογές ή ψηφοφορίες της παρ.1 αυτού του άρθρου δέχεται την παροχή ή την υπόσχεση δώρων ή άλλων ωφελημάτων που δεν του οφείλονται ή απαιτεί τέτοια ως αντάλλαγμα για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή.

3. Όποιος σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από νομαρχιακό, δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο ή άλλο συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή κάποιου απ' αυτά προτείνει, παρέχει ή υπόσχεται σε κάποιο μέλος του δώρα ή οποιαδήποτε άλλα ωφελήματα που δεν του οφείλονται ως αντάλλαγμα για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους και με χρηματική ποινή.

4. Ο σύμβουλος που σχετικά με κάποια από τις εκλογές ή ψηφοφορίες της παρ.3 αυτού του άρθρου δέχεται την παροχή ή την υπόσχεση δώρων ή άλλων ωφελημάτων που δεν του οφείλονται ή απαιτεί τέτοια ως αντάλλαγμα για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους και με χρηματική ποινή.

5. Το δικαστήριο μπορεί μαζί με αυτές τις ποινές να επιβάλει και στέρηση των αξιωμάτων και των θέσεων του άρθρου 63, αριθ. 1.

Άρθρο 236 Ποινικού Κώδικα

Με την ποινή του άρθρου 235 τιμωρείται όποιος υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, οποιαδήποτε φύσης ωφελήματα για τον εαυτό του ή για τρίτο, προκειμένου ο υπάλληλος, κατά παράβαση των καθηκόντων του, να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά. Η πράξη μένει ατιμώρητη, αν αυτός με δική του θέληση και πριν εξετασθεί οπωσδήποτε για την πράξη την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση. Στην περίπτωση αυτή το δώρο ή το ωφέλημα που τυχόν κατασχέθηκε ή έχει παραδοθεί στον ανακριτή αποδίδεται σε αυτόν που το έδωσε και δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή η διάταξη του άρθρου 238.

Άρθρο 237 Ποινικού Κώδικα

1. Εκείνος που καλείται κατά το νόμο να εκτελέσει δικαστικά καθήκοντα ή ο διαιτητής, αν απαιτήσουν ή δεχθούν δώρα ή άλλα ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή την υπόσχεση ότι θα τα λάβουν με το σκοπό να διεξαχθεί ή να κριθεί μια υπόθεση που τους έχει ανατεθεί υπέρ ή εναντίον κάποιου, τιμωρούνται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες έως ένα εκατομμύριο ευρώ.

2. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρείται όποιος για το σκοπό που αναφέρθηκε, προσφέρει, υπόσχεται, διαμεσολαβεί ή δίνει τέτοια δώρα ή ωφελήματα σε κάποιον από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ή σε οικείο τους.

Άρθρο 238 Ποινικού Κώδικα

Στις περιπτώσεις των άρθρων 235, 236, 237 η απόφαση διατάσσει να δημευθούν τα δώρα που δόθηκαν ή η αξία τους.

Άρθρο 252 Ποινικού Κώδικα

Ο υπάλληλος που, εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 248, 249, 250 και 251, παραβαίνοντας τα καθήκοντά του γνωστοποιεί σε άλλον: α) πράγμα, το οποίο γνωρίζει μόνο λόγω της υπηρεσίας του ή β) έγγραφο που του είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, αν τέλεσε κάποια από τις πράξεις αυτές με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή για βλάβη το κράτος ή κάποιον άλλο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών.

Άρθρο 263 Ποινικού Κώδικα

Όταν το δικαστήριο επιβάλλει φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι και 261, μπορεί συγχρόνως να απαγγείλει και πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων (άρθρο 61).

Άρθρο 35 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Η ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση κατά το άρθρο 31 για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρεια του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινήσει η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσσει τη διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

Άρθρο 43 παρ. 1 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Ο εισαγγελέας, όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακουργήματα όμως ή πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινήσει η ποινική δίωξη. Επίσης, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινήσει η ποινική δίωξη.

Άρθρο 59 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Όταν η απόφαση σε ποινική δίκη εξαρτάται από άλλη υπόθεση για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η πρώτη αναβάλλεται ωστόσο εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στη δεύτερη δίκη.
2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362, 363 του Π.Κ., αν για το γεγονός για το οποίο δόθηκε όρκος ή έγινε η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 31, 43 παρ. 1 εδ.β'), αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.

Άρθρο 359 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Όταν τελειώσει η εξέταση του μάρτυρα, αυτός παραμένει στο ακροατήριο έως το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, εκτός αν το δικαστήριο του επιτρέψει να αποχωρήσει με τη συναίνεση του εισαγγελέα και των διαδίκων. Εκείνος που διευθύνει τη συζήτηση έχει το δικαίωμα με αίτηση του εισαγγελέα, των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως να διατάξει να αποχωρήσουν από το ακροατήριο μερικοί ή όλοι οι μάρτυρες που εξετάστηκαν ή να εξεταστούν και πάλι μόνοι ή με την παρουσία άλλων μαρτύρων.

Άρθρο 204 παρ. 4 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

1. Η εκδίκαση της αίτησης αναστολής γίνεται σε συμβούλιο, δεν καλούνται δε σε αυτήν οι διάδικοι. Το Δικαστήριο πάντως μπορεί να τους καλέσει και να τους ακούσει.
2. Αν η πράξη αφορά σε τρίτο που έχει δικαίωμα να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης προσφυγής, αυτός μπορεί με υπόμνημα που κατατίθεται το αργότερο εντός της προθεσμίας της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου να εκθέσει τις απόψεις του, έστω και αν δεν έχει ασκήσει παρέμβαση.
3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεσή της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Αποφαίνεται δε το ταχύτερο δυνατόν μετά την αποστολή του αποδεικτικού επίδοσης, με τη φροντίδα του αιτούντος, της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης, καθώς και της προσφυγής με την πράξη ορισμού δικασίμου που τυχόν ορίστηκε, στη Διοίκηση, η οποία μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αποφαιίνεται χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου. Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής, μπορεί δε να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον πρόεδρο ή τον δικαστή που ορίστηκε, καθώς και από το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο. Η αίτηση ανακλήσεως προσωρινής διαταγής επιδίδεται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Η επίδοση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.

Άρθρο 9 παρ. 1 ν. 2776/1999

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (Κ.Ε.Μ.). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, είναι τριμελής και αποτελείται από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως πρόεδρο. Τον επίδοτι του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (Κ.Ε.Σ.Φ.) ή το νόμιμο αναπληρωτή του, ως μέλη. Ο Γενικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από πρόταση του Κ.Ε.Σ.Φ., καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της Κ.Ε.Μ.

Άρθρο 9 παρ. 3 ν. 2776/1999

3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατουμένου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατόν στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών που αποφασίζει σχετικά.

Άρθρο 1 ν. 3090/2002

Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Γενικό Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου, με την ονομασία Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης.

Άρθρο 187 παρ. 2 Ποινικού Κώδικα

2. Όποιος με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διερμηνέων ή με δωροδοκία των ιδίων προσώπων επιχειρεί να ματαιώσει την αποκάλυψη ή δίωξη και τιμωρία των πράξεων της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

Άρθρο μόνο του ν. 3933/1959, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 4016/1959

1. Αναστέλλεται αυτοδικαίως και χωρίς ν' απαιτείται απόφασίς τις δικαστηρίου, δικαστικού Συμβουλίου ή άλλη τις διαδικασία, πάσα δίωξις Γερμανών υπηκόων φερομένων ως εγκληματιών πολέμου δι' εγκλήματα προβλεπόμενα υπό της υπ' αριθ. 73/1945 Σ.Π. "περί κολασμού και εκδικάσεως των εγκλημάτων πολέμου κλπ." ως αυτή ετροποποιήθη και συνεπληρώθη, καταργούνται δε και τα εκδοθέντα κατ' αυτών διοικητικά έγγραφα. Αντίγραφα των δικογραφιών αποστέλλονται εις τας Γερμανικάς δικαστικές αρχάς.

2. Αναστέλλεται αυτοδικαίως και χωρίς ν' απαιτείται απόφασίς τις δικαστηρίου, δικαστικού Συμβουλίου ή άλλη τις διαδικασία, η εκτέλεσις πάσης ποινής στερητικής της ελευθερίας (φυλακίσεως ή καθείρξεως) ή το υπόλοιπον ταύτης επιβληθείσης κατά Γερμανών υπηκόων εγκληματιών πολέμου καταδικασθέντων δι' εγκλήματα προβλεπόμενα υπό της αυτής υπ' αριθ. 73/1945 Σ.Π., ως αυτή ετροποποιήθη και συνεπληρώθη. Οι κατά την παράγραφον ταύτην απολυόμενοι των φυλακών απελευθύνονται εις την χώραν εξής προέρχονται και ουδέποτε δύναται να επανέλθουν εις την Ελλάδα.

3. Αι συναφείς προς τας διοκομένας πράξεις πολιτικά απαιτήσεις διατηρούνται ακέραιαι, ως και το δικαίωμα των παθόντων να παρυσώσιν ως πολιτικός ενάγοντες.

Με το ν.δ. 4122/1960 ορίστηκε ότι «Η αληθής έννοια της τελευταίας περιόδου της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. Δ/τος της 3/3 Νοεμβρίου 1959 "περί τροποποιήσεως της περί εγκληματιών πολέμου νομοθεσίας" είναι ότι η απαγόρευσις επανόδου εις την Ελλάδα των απελευθερωμένων Γερμανών υπηκόων εγκληματιών πολέμου, δεν ισχύει, εφ' όσον ούτοι καλούνται υπό της δικαστικής αρχής ίνα εμφανισθώσιν ενώπιον των Ελληνικών Ποινικών Δικαστηρίων ως μάρτυρες ή κατηγορούμενοι και μέχρι εκδόσεως αμετακλήτου αποφάσεως επί της δι' ην εκλήθησαν υποθέσεως".

Ν.δ. 4016/1959**Άρθρον 1.**

1. Αι παραγρ. 1 και 2 του άρθρου μόνου του Νόμου 3933/1959 (1) "περί αναστολής διώξεως εγκληματιών πολέμου", αντικαθίστανται ως εξής: "Αναστέλλεται αυτοδικαίως και χωρίς ν' απαιτείται απόφασίς τις δικαστηρίου, δικαστικού Συμβουλίου ή άλλη τις διαδικασία, πάσα δίωξις Γερμανών υπηκόων φερομένων ως εγκληματιών πολέμου δι' εγκλήματα προβλεπόμενα υπό της υπ' αριθ. 73/1945 Σ.Π. "περί κολασμού και εκδικάσεως των εγκλημάτων πολέμου κλπ." ως αυτή ετροποποιήθη και συνεπληρώθη, καταργούνται δε και τα εκδοθέντα κατ' αυτών διοικητικά έγγραφα. Αντίγραφα των δικογραφιών αποστέλλονται εις τας Γερμανικάς δικαστικές αρχάς".

2. Αναστέλλεται αυτοδικαίως και χωρίς ν' απαιτείται απόφασίς τις δικαστηρίου, δικαστικού Συμβουλίου ή άλλη τις διαδικασία, η εκτέλεσις πάσης ποινής στερητικής της ελευθερίας (φυλακίσεως ή καθείρξεως) ή το υπόλοιπον ταύτης επιβληθείσης κατά Γερμανών υπηκόων εγκληματιών πολέμου καταδικασθέντων δι' εγκλήματα προβλεπόμενα υπό της αυτής υπ' αριθ. 73/1945 Σ.Π., ως αυτή ετροποποιήθη και συνεπληρώθη. Οι κατά την παράγραφον ταύτην απολυόμενοι των φυλακών απελευθύνονται εις την χώραν εξής προέρχονται και ουδέποτε δύναται να επανέλθουν εις την Ελλάδα.

Άρθρον 2.

1. Τά άρθρα 3, 4 και 6 του Α.Ν. 384/1945 "περί συστάσεως Ελληνικού Εθνικού Γραφείου Εγκλημάτων Πολέμου" και η παράγραφος 1 του άρθρου 6 της υπ' αριθ. 73/1945 Σ.Π. "περί κολασμού και εκδικάσεως των εγκλημάτων Πολέμου κλπ." καταργούνται.

2. Η υπό της Κεντρικής Υπηρεσίας του Ελληνικού Εθνικού Γραφείου Εγκλημάτων Πολέμου ασκουμένη μέχρι τούδε αρμοδιότης μεταβιβάζεται από της ισχύος του παρόντος όσον μεν αφορά την διοικητικήν και εισαγγελικήν δικαιοδοσίαν εις τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, όσον δι' αφορά την δικαστικήν (αρμοδιότης του παρά τη ρυθίσει υπηρεσία λειτουργούντος άχρι τούδε δικαστικού Συμβουλίου) εις το Συμβούλιον Εφετών Αθηνών, όπερ συντιθέμενον εκ τριών δικαστών αποφασίζει συμφώνως προς τά άρθρα 305 έως 315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Καθήκοντα ανακριτού εκτελεί Εφέτης οριζόμενος υπό του Προέδρου των Εφετών Αθηνών.

Άρθρον 3

1. Πάσα διάταξις αντικειμένη εις το παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα καταργείται.
2. Η ισχύς του παρόντος Ν.Δ. άρχεται από της δημοσίευσώς αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 19 παρ. 2 π.δ. 5/2008

2. Επί μία πενταετία από την έναρξη ισχύος του παρόντος για την κατάληψη θέσεων Προϊσταμένων οργανικών μονάδων Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων κρίνονται και υπάλληλοι του κλάδου Π.Ε. Διοικητικής Οργάνωσης της Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση του ν. 3213/2003, διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα σχετικά με την Υπηρεσία και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 3213/2003

Άρθρο 1

1. Η περίπτωση ια' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«ια. Οι δικαστικοί και οι εισαγγελικοί λειτουργοί, καθώς επίσης τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3213/2003 (ΦΕΚ 309 Α'), που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του ν. 3327/2005 (ΦΕΚ 70 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Η δήλωση περιουσιακής κατάστασης του υποχρέου συνοδεύεται από αντίγραφο της φορολογικής του δήλωσης για το προηγούμενο οικονομικό έτος και αντίγραφο του τελευταίου Εντύπου Ε9 που υποβλήθηκε στην αρμόδια ΔΟΥ.»

3. Η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3213/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Το αντίστοιχο περιεχόμενο του ειδικού εντύπου των δηλώσεων, για τα λοιπά υπόχρεα πρόσωπα, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το έντυπο υπόκειται σε ηλεκτρονική επεξεργασία από αυτοτελή ειδική βάση δεδομένων, που εγκαθίσταται για το σκοπό αυτόν.»

4. Η περίπτωση βί της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 3213/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«βί. Η ανωτέρω Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και προεδρεύεται από Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Στη σύνθεσή της μετέχουν επίσης δύο πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ένας εφέτης των διοικητικών δικαστηρίων και ένας υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών, που κατέχει θέση τουλάχιστον Προϊσταμένου Τμήματος και ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Οικονομικών. Οι δικαστικοί λειτουργοί ορίζονται με απόφαση των οικείων Ανωτάτων Δικαστικών Συμβουλίων και ασκούν το έργο τους, κατ' αποκλειστική απασχόληση, για δύο έτη.»

5. Στο άρθρο 3 του ν. 3213/2003 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να ζητά από την Επιτροπή της παραγράφου 2 να διενεργεί έλεγχο σε συγκεκριμένα πρόσωπα τα οποία υποχρεούνται να υποβάλλουν δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 1, όταν υπάρχει σε βάρος τους επώνυμη καταγγελία, η οποία υποβάλλεται απευθείας στον Υπουργό από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή από Ανεξάρτητες Αρχές ή από ελεγκτικά σώματα της δημόσιας διοίκησης ή όταν με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιούνται στοιχεία σε βάρος τους. Όταν η διεξαγωγή του ελέγχου στηρίζεται σε προηγούμενη καταγγελία, τηρείται η ανωνυμία του καταγγέλλοντος.»

6. Τα άρθρα 8 έως 12 του ν. 3213/2003 αναριθμούνται

σε 14 έως 18, τα άρθρα 4 έως 7 καταργούνται και στον ίδιο νόμο προστίθενται με τα άρθρα 2 έως 11 του παρόντος νέα άρθρα 4 έως 13.

7. Στο άρθρο 14 (πρώην άρθρο 8) του ν. 3213/2003, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη μπορεί να ζητά από τις αρμόδιες κατά περίπτωση Υπηρεσίες να διενεργούν έλεγχο συγκεκριμένων υπόχρεων σε υποβολή δήλωσης αστυνομικών και λιμενικών, όταν υπάρχει επώνυμη καταγγελία σε βάρος τους η οποία υποβάλλεται απευθείας στον Υπουργό από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή από Ανεξάρτητες Αρχές ή από ελεγκτικά σώματα της δημόσιας διοίκησης ή όταν με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιούνται στοιχεία σε βάρος τους. Όταν η διεξαγωγή του ελέγχου στηρίζεται σε προηγούμενη καταγγελία, τηρείται η ανωνυμία του καταγγέλλοντος.»

Άρθρο 2

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 4 ως εξής:

«Άρθρο 4

Παράνομος πλουτισμός

1. Υπόχρεος σε δήλωση, ο οποίος επωφελούμενος από την ιδιότητά του αποκτά ή προσπορίζει σε τρίτον αθέμιτο περιουσιακό όφελος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.

2. Ο υπαίτιος των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) ευρώ:

(α) αν το αποκτηθέν ή προσπορισθέν αθέμιτο περιουσιακό όφελος υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, ή

(β) αν ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος.

3. Με τις ποινές των παραγράφων 1 και 2 τιμωρούνται και οι τρίτοι που πορίζονται το αθέμιτο όφελος που προκύπτει από τα αδικήματα των παραγράφων 1 και 2 εν γνώσει της τέλεσης αυτών από τον υπόχρεο σε δήλωση.

4. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται, εφόσον η πράξη του υποχρέου σε δήλωση ή του τρίτου δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.»

Άρθρο 3

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 5 ως εξής:

«Άρθρο 5

Προσφορά για άσκηση επιρροής

1. Όποιος αξιώνει, λαμβάνει ή δέχεται υπόσχεση οικονομικού ανταλλάγματος για τον ίδιο ή τρίτο, προκειμένου ο ίδιος ή ο τρίτος να ασκήσει επιρροή σε πρόσωπο υπόχρεο σε δήλωση ώστε να λάβει απόφαση που ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ έως επτακόσιες πενήντα χιλιάδες (750.000) ευρώ. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και αυτός που υπόσχεται ή προσφέρει οικονομικό ανταλλάγμα σε άλλον, προκειμένου αυτός που το λαμβά-

νει ή τρίτος να ασκήσει επιρροή σε πρόσωπο υπόχρεο σε δήλωση ώστε να λάβει απόφαση που ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα. Σε κάθε περίπτωση, είναι αδιάφορο αν η επιρροή ασκήθηκε ή όχι ή αν η επιρροή που ασκήθηκε οδηγεί ή όχι στο σκοπούμενο αποτέλεσμα.

2. Εάν η αξία των ανταλλαγμάτων υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ ή αν ο υπαίτιος ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) ευρώ.»

Άρθρο 4

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 6 ως εξής:

«Άρθρο 6

Μη υποβολή ή υποβολή ανακριβούς δήλωσης

1. Υπόχρεος σε δήλωση που παραλείπει να υποβάλλει δήλωση ή υποβάλλει ανακριβή ή ελλιπή δήλωση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

2. Ο υπαίτιος των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, αν η συνολική αξία της αποκρουπτόμενης περιουσίας του ιδίου και των λοιπών προσώπων για τα οποία αυτός οφείλει να υποβάλει δήλωση υπερβαίνει συνολικά το ποσό των τριακοσίων (300.000) χιλιάδων ευρώ, ανεξαρτήτως αν η απόκρυψη επιχειρείται με τη μη υποβολή δήλωσης ή την υποβολή ελλιπούς ή ανακριβούς δήλωσης.

3. Αν οι πράξεις της παραγράφου 1 τελέστηκαν από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έξι (6) μηνών έως δύο (2) ετών.»

Άρθρο 5

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 7 ως εξής:

«Άρθρο 7

Παρακώλυση ελέγχου - Μη σύννομη δημοσίευση δήλωσης

1. Τρίτος, ο οποίος αρνείται την παροχή στοιχείων και πληροφοριών, καθώς και όποιος παρεμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τον έλεγχο που διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος δημοσιεύει τη δήλωση περιουσιακής κατάστασης υπόχρεου ή υπόχρεων προσώπων με τρόπο που αντιβαίνει στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 2.»

Άρθρο 6

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 8 ως εξής:

«Άρθρο 8

Συμμετοχή σε εξωχώρια εταιρεία

1. Στα μέλη της Κυβέρνησης, στους Υφυπουργούς,

στους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Εθνικό ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στον γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς και ειδικούς γραμματείς Υπουργείων, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, στους νομάρχες και τους δημάρχους, στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, στους προέδρους, διοικητές, υποδιοικητές και γενικούς διευθυντές πιστωτικών ιδρυμάτων, που ελέγχονται από το κράτος, καθώς επίσης στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 απαγορεύεται να συμμετέχουν είτε οι ίδιοι είτε με παρένθετα πρόσωπα στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση εξωχώριων εταιρειών.

2. Η κατά παράβαση της παραγράφου 1 άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε εξωχώρια εταιρεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

Άρθρο 7

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 9 ως εξής:

«Άρθρο 9

Γενικές ποινικές διατάξεις

1. Όπου στις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων προβλέπεται αθροιστικά ποινή στερητική της ελευθερίας και χρηματική, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 83 περ. ε' του Ποινικού Κώδικα.

2. Στον υπαίτιο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 4, 5, 6 παράγραφοι 1 και 2 και 8 παράγραφος 2 επιβάλλεται και αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, αν η ποινή είναι φυλάκιση, και από δύο (2) έως δέκα (10) έτη, αν η ποινή είναι κάθειρξη. Η έκπτωση του υπαιτίου από το αιρετό δημόσιο, δημοτικό ή κοινοτικό αξίωμα ή τη δημόσια, δημοτική ή κοινοτική θέση που κατέχει, ως συνέπεια της αποστέρησης των πολιτικών του δικαιωμάτων, επέρχεται αυτοδικαίως μόλις η καταδικαστική απόφαση καταστεί αμετάκλητη και δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 64 του Ποινικού Κώδικα.

3.α. Τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν προϊόν κάποιου από τα αδικήματα των άρθρων 4 και 5 ή που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από προϊόν τέτοιων αδικημάτων δημεύονται με την καταδικαστική απόφαση.

Αν τα παραπάνω περιουσιακά στοιχεία έχουν αναμειχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η περιουσία αυτή υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία των αναμειχθέντων περιουσιακών στοιχείων. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που προέρχονται από την αξιοποίηση του προϊόντος κάποιου από τα αδικήματα των άρθρων 4 και 5 ή από περιουσία που αποκτήθηκε με τα προϊόντα αυτά ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμειχθεί, υπόκεινται επίσης σε δήμευση στον ίδιο βαθμό, όπως τα προϊόντα του αδικήματος.

β. Τα περιουσιακά στοιχεία που δεν δηλώθηκαν στην περίπτωση κάποιου από τα αδικήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 δημεύονται με την καταδικαστική απόφαση, εκτός αν ο υπαίτιος αποδεικνύει τη νόμιμη προέλευσή τους.

γ. Το μερίδιο συμμετοχής που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στον υπαίτιο του αδικήματος της παραγράφου 2 του άρθρου

θρου 8 και τα προϊόντα, το εισόδημα ή τα άλλα οφέλη που αποκτήθηκαν από το μερίδιο αυτό ή τη συμμετοχή στη διοίκηση της εξωχώριας εταιρείας δημεύονται υποχρεωτικά με την καταδικαστική απόφαση.

δ. Αν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτο σε βάρος του οποίου δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί δήμευση, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαιτίου ίσης αξίας με αυτά κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης, όπως προσδιορίζονται από το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι το ποσό της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία για δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση.

4. Η διάταξη του άρθρου 263B του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και στα εγκλήματα των άρθρων 4, 5 και 8 παρ. 2 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 8

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 10 ως εξής:

«Άρθρο 10 Ποινική διαδικασία

1. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 έως 8, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 62, 85 και 86 παράγραφοι 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου για την ποινική ευθύνη των Υπουργών, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και ενεργείται απευθείας ανάκριση στο Εφετείο, ύστερα από παραγγελία του εισαγγελέα και ορισμό του εφέτη ανακριτή από την Ολομέλεια του οικείου Εφετείου.

Προς το σκοπό αυτόν, στην αρχή κάθε δικαστικού έτους, η Ολομέλεια του Εφετείου Αθηνών ορίζει δύο εφέτες ανακριτές, με τους αναπληρωτές τους, και η Ολομέλεια των υπολοίπων Εφετείων της χώρας έναν εφέτη ανακριτή, με τον αναπληρωτή του. Για την κατηγορία, εφόσον αυτή έχει χαρακτήρα κακουργήματος, αποφαινεται το συμβούλιο εφετών σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των πράξεων αυτών είναι το τριμελές εφετείο σε πρώτο βαθμό και το πενταμελές εφετείο σε δεύτερο βαθμό.

3. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

Άρθρο 9

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 11 ως εξής:

«Άρθρο 11 Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων

1. Όταν η τακτική ανάκριση αφορά κάποιο από τα αδικήματα των άρθρων 4, 5, 6 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, μπορεί ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, να απαγορεύσει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό ορ-

γανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να υπαχθούν σε δήμευση σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 9. Σε περίπτωση διεξαγωγής προκαταρκτικής εξέτασης, η απαγόρευση της κίνησης των λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή του ανοίγματος των θυρίδων μπορεί να διαταχθεί από το συμβούλιο εφετών. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του συμβουλίου επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου ή του τρίτου, δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό, τίτλο, χρηματοπιστωτικό προϊόν ή θυρίδα και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στο νόμιμο εκπρόσωπο του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού ή στον διευθυντή του υποκαταστήματος του τόπου όπου εδρεύει ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας. Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή κοινής θυρίδας, επιδίδεται και στον τρίτο.

2. Η απαγόρευση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει από τη χρονική στιγμή της επίδοσης στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοπιστωτικό οργανισμό της διάταξης του ανακριτή ή του βουλεύματος. Από τότε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Διευθυντικό στέλεχος ή υπάλληλος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού, που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή.

3. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να διατάξει την απαγόρευση εκποίησης ορισμένου ακινήτου του κατηγορουμένου. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στον προϊστάμενο του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε. Κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη που εγγράφεται στα βιβλία του υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου μετά την εγγραφή της πιο πάνω σημείωσης είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

4. Ο κατηγορούμενος, σε βάρος του οποίου διενεργείται προκαταρκτική εξέταση και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διάταξης του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος, με αίτηση που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή στον εισαγγελέα, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την επίδοση σε αυτόν της διάταξης ή του βουλεύματος. Η υποβολή της αίτησης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διάταξης ή του βουλεύματος. Η διάταξη ή το βούλευμα μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, αν προκύψουν νέα στοιχεία.»

Άρθρο 10

Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 12 ως εξής:

«Άρθρο 12
Καταλογισμός

Εις βάρος του ελεγχόμενου καταλογίζεται χρηματικό ποσό ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος, το οποίο απέκτησε ο ίδιος, ο/η σύζυγός του ή ανήλικό τέκνο του, εφόσον η προέλευση του περιουσιακού οφέλους δεν δικαιολογείται. Ο καταλογισμός γίνεται υπέρ του Δημοσίου από το αρμόδιο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.»

Άρθρο 11

1. Στο ν. 3213/2003 προστίθεται άρθρο 13 ως εξής:

«Άρθρο 13
Περιορισμοί διενέργειας χρηματιστηριακών συναλλαγών

1. Οι περιορισμοί των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 32 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α΄) επεκτείνονται στους βουλευτές και ευρωβουλευτές, στον γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, στους γενικούς γραμματείς περιφερειών, στους προέδρους των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, στους νομάρχες και στους δημάρχους, καθώς επίσης στα πρόσωπα των περιπτώσεων θ΄, ι΄ και ια΄ της παραγράφου 1 του παρόντος νόμου. Στους ίδιους περιορισμούς υπόκεινται οι πρόεδροι, οι διοικητές, οι υποδιοικητές και οι γενικοί διευθυντές πιστωτικών ιδρυμάτων που ελέγχονται από το κράτος, όταν ενεργούν ατομικά, καθώς και για λογαριασμό των συζύγων και των ανήλικων τέκνων τους.

2. Ως επιτροπές κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 2843/2000 θεωρούνται οι αντίστοιχες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Άρθρο 12

Το άρθρο 238 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 238
Δήμευση

1. Στις περιπτώσεις των άρθρων 235, 236 και 237 η απόφαση διατάσσει να δημευτούν τα δώρα και όποια άλλα περιουσιακά στοιχεία δόθηκαν καθώς και εκείνα που αποκτήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από αυτά. Αν τα εν λόγω προϊόντα έχουν αναμιχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η σχετική περιουσία υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία του αναμειχθέντος προϊόντος. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα εν λόγω προϊόντα, από περιουσία που αποκτήθηκε με τα εν λόγω προϊόντα ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμιχθεί υπόκεινται επίσης σε δή-

μευση στον ίδιο βαθμό, όπως τα προϊόντα του αδικήματος.

2. Αν τα περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δεν υπάρχουν πλέον, δεν έχουν βρεθεί, δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν ή ανήκουν σε τρίτον, σε βάρος του οποίου δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί δήμευση, δημεύονται περιουσιακά στοιχεία του υπαιτίου ίσης αξίας με αυτά κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης, όπως την προσδιορίζει το δικαστήριο. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει και χρηματική ποινή μέχρι το ποσό της αξίας των περιουσιακών στοιχείων, αν κρίνει ότι δεν υπάρχουν πρόσθετα περιουσιακά στοιχεία για δήμευση ή τα υπάρχοντα υπολείπονται της αξίας των υποκειμένων σε δήμευση.»

Άρθρο 13

Το άρθρο 252 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 252
Παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου

1. Ο υπάλληλος που εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 248, 249, 250 και 251, παραβαίνοντας τα καθήκοντά του, γνωστοποιεί σε άλλον:

α) πράγμα, το οποίο γνωρίζει μόνο λόγω της υπηρεσίας του ή

β) έγγραφο που είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, αν τέλεσε κάποια από τις πράξεις αυτές με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών.

2. Όποιος, υπηρετώντας με οποιαδήποτε σχέση στο Πολιτικό Γραφείο του Πρωθυπουργού, των Υπουργών ή των Υφυπουργών, όπως ιδίως με την ιδιότητα ειδικού συνεργάτη, ειδικού συμβούλου, μετακλητού διοικητικού υπαλλήλου, αποσπασμένου ή με ανάθεση καθήκοντων υπαλλήλου, εργαζομένου με σύμβαση έργου ή και ως μέλος ομάδων εργασίας ή επιτροπών, γνωστοποιεί σε άλλον: α) πληροφορία την οποία γνωρίζει μόνο λόγω της υπηρεσίας του ή β) έγγραφο που του είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Αν ενεργεί με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος ή για να βλάψει το κράτος ή άλλον, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

3. Με τις ποινές των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται και ο τρίτος, ο οποίος χρησιμοποιεί την πληροφορία ή το έγγραφο εν γνώσει της προέλευσής του, με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος ή για να βλάψει το κράτος ή άλλον.»

Άρθρο 14**Στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων**

1. Το άρθρο 263 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 263

1. Στον υπάλληλο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκι-

σης για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι και 261, επιβάλλεται πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει διαφορετικά.

Ειδικά, η έκπτωση του υπαιτίου από τη θέση ή το αξίωμα που κατείχε, ως συνέπεια της αποστέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων, επέρχεται αυτοδικαίως μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη και δεν μπορεί να αποκλειστεί με εφαρμογή του άρθρου 64. Στον τρίτο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 235 μέχρι 261 μπορεί συγχρόνως το δικαστήριο να απαγγείλει και πρόσκαιρη στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων (άρθρο 61).

2. Η διάταξη του άρθρου 238 εφαρμόζεται αναλόγως σε όλα τα εγκλήματα των άρθρων 239 έως 261, εφόσον έχουν εξασφαλίσει στους υπαιτίους περιουσιακά οφέλη.»

2. Στο άρθρο 159 ΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου δεύτερου του ν. 3666/2008 (ΦΕΚ 105 Α'), προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263B έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 15

1. Στον Ποινικό Κώδικα προστίθεται άρθρο 263B ως εξής:

«Άρθρο 263B

Μέτρα προστασίας και επιείκειας για όσους συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς

1. Αν ο υπάιτιος των πράξεων των άρθρων 236 παράγραφοι 1 και 2 και 237 παράγραφος 3 ή ο συμμετοχος στις πράξεις των άρθρων 235, 237 παράγραφοι 1 και 2 και 239 έως 261 συμβάλλει ουσιαστικά, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές υπαλλήλου ή δικαστικού λειτουργού, απαλλάσσεται από την ποινή για τις συγκεκριμένες πράξεις. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, με αιτιολογημένη διάταξή του, απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Υπάλληλος, υπάιτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 261 ή συμμετοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιαστικά, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, απαλλάσσεται από την ποινή για τις συγκεκριμένες πράξεις, εφόσον το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση σημαντικά υπερέχουσα της δικής του και ο ίδιος μεταβιβάζει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των πιο πάνω εγκλημάτων. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, με αιτιολογημένη διάταξή του, απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο υπάλληλος τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα.

3. Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 261 προσφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές ατόμων που διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκήσεως σε βάρος του ποινικής δίωξης και την άμεση παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή.

Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που είχαν ταχθεί.

Εάν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 Συντ., ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Εάν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 Συντ., για τους κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμετόχους εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 3126/2003. Σε περίπτωση καταδίκης του Υπουργού ή του Υφυπουργού από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμετοχος που προσέφερε τα αποδεικτικά στοιχεία απαλλάσσεται από την ποινή για τις πιο πάνω πράξεις.

Εάν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω παραγραφής του αδικήματος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 86 Συντ., στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2 ΠΚ, εφόσον:

α) στην ίδια βουλευτική περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας επήλθε η παραγραφή και το αργότερο έως το πέρας της πρώτης Τακτικής Συνόδου της επομένης Βουλευτικής Περιόδου, συσταθεί εξεταστική επιτροπή, και β) η επιτροπή κρίνει τα προσφερόμενα στοιχεία επαρκή.

Η εξεταστική επιτροπή αποφασίζει, αφού λάβει υπόψη της εισήγηση Εφέτη, στον οποίο ανατέθηκε έρευνα για τη διαπίστωση της επάρκειας των στοιχείων σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 6 του άρθρου 147 του Κανονισμού της Βουλής.»

2. Υπάλληλος ο οποίος καταγγέλλει την τέλεση κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 235-261 ΠΚ και με βάση την καταγγελία του ασκείται ποινική δίωξη σε βάρος ενός ή περισσότερων υπαλλήλων, μπορεί, μετά από αίτημά του να μεταταχθεί, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων με απόφαση του οικείου Υπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία, εφόσον υπάρχουν σε αυτή κενές οργανικές θέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 16

1. Στο τέλος του άρθρου 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3160/2003

(ΦΕΚ 165 Α'), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στα εγκλήματα των άρθρων 235 έως 261 του Ποινικού Κώδικα, όταν τελούνται με δόλο και συναρτώνται με την επιδίωξη ή εξασφάλιση οφέλους από την πλευρά του υπαλλήλου, η διεξαγωγή της ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο γίνεται κατά απόλυτη προτεραιότητα.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη.»

3. Στο άρθρο 59 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλεται μήνυση ή έγκληση σε βάρος Ειδικών Επιθεωρητών ή Επιθεωρητών-Ελεγκτών του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και όλων των Σωμάτων και Υπηρεσιών Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 αντίστοιχα για παράβαση των άρθρων 224, 229, 242, 259, 362, 363 Ποινικού Κώδικα, που τέλεσαν με πόρισμα, έκθεση ή κατάθεση κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή ελέγχου ή εξαιτίας αυτών, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 31 και 43 παρ. 1 εδάφιο β') ή την ένορκη διοικητική εξέταση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης που ασκήθηκε κατά του υπαιτίου με βάση την έκθεση, το πόρισμα ή την κατάθεση των ανωτέρω, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.»

4. Το άρθρο 359 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 359

Αποχώρηση και νέα εξέταση μαρτύρων

1. Όταν τελειώσει η εξέταση του μάρτυρα, αυτός παραμένει στο ακροατήριο έως το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, εκτός αν το δικαστήριο του επιτρέψει να αποχωρήσει με τη συναίνεση του εισαγγελέα και των διαδίκων. Εκείνος που διευθύνει τη συζήτηση έχει το δικαίωμα με αίτηση του εισαγγελέα, των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως να διατάξει να αποχωρήσουν από το ακροατήριο μερικοί ή όλοι οι μάρτυρες που εξετάστηκαν ή να εξεταστούν και πάλι μόνοι ή με την παρουσία άλλων μαρτύρων.

2. Οι Ειδικοί Επιθεωρητές και οι Επιθεωρητές-Ελεγκτές του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και όλων των Σωμάτων και Υπηρεσιών Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002, όταν εξετάζονται ως μάρτυρες στο ακροατήριο, αποχωρούν μόλις ολοκληρωθεί η εξέτασή τους, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του διατάξει να παραμείνουν μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Στο άρθρο 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Προσωρινή διαταγή δεν χορηγείται, όταν η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης επιβάλλεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος.»

Άρθρο 18

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 9

Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ)

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών (ΚΕΜ). Η Επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού, είναι τριμελής και αποτελείται από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου, ως πρόεδρο, τον επόπτη του συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού αντεισαγγελέα εφετών ή τον αναπληρωτή του και τον πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών (ΚΕΣΦ) ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, ως μέλη.

Ο Ειδικός Γραμματέας, αν κωλύεται ή απουσιάζει, αναπληρώνεται από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής και στην περίπτωση αυτή προεδρεύει ο εισαγγελικός λειτουργός. Η Επιτροπή συνεδριάζει δυο φορές το μήνα τουλάχιστον. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από πρόταση του ΚΕΣΦ, καθορίζονται ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της ΚΕΜ.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του ν. 2776/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να παραγγέλλει ή να απαγορεύει τη μεταγωγή κρατούμενου για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη. Σε περίπτωση κατεπείγοντος ή όταν απειλείται διασάλευση της τάξης και της ασφάλειας του καταστήματος, η μεταγωγή ή η μη μεταγωγή διατάσσεται από τον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το ζήτημα όμως εισάγεται το ταχύτερο δυνατό στην Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών, που αποφασίζει σχετικά.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 1 του ν. 3090/2002 (ΦΕΚ 329 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ειδική υπηρεσία, υπαγόμενη απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου, με την ονομασία «Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης.»

Άρθρο 20

Αριθ. 38/16/2010

Η παράγραφος 2 του άρθρου 187 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Όποιος με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων πραγματογνωμόνων και διερμηνέων ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση της παραγράφου 1 τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη και με χρηματική ποινή από 100.000 μέχρι 500.000 ευρώ. Όποιος στις παραπάνω περιπτώσεις ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία όχι μόνο του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση της παραγράφου 1, αλλά και άλλου εγκλήματος, από εκείνα που απαριθμούνται στην ίδια παράγραφο, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.»

Άρθρο 21

Οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών, όταν οι κενές οργανικές θέσεις εισηγητών στο Ελεγκτικό Συνέδριο δεν επαρκούν, διορίζονται σε προσωποπαγείς θέσεις. Οι θέσεις αυτές συστήνονται με την απόφαση διορισμού και καταργούνται μόλις κενωθούν αντίστοιχες οργανικές.

Άρθρο 22**Καταργούμενες διατάξεις**

Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται:

α) ο ν. 3933/1959 (ΦΕΚ 31 Α΄) και το ν.δ. 4016/1959 (ΦΕΚ 237 Α΄),

β) η παράγραφος 2 του άρθρου 19 του π.δ. 5/2008 (ΦΕΚ 17 Α΄), καθώς επίσης

γ) η παράγραφος 3 του άρθρου 236 ΠΚ και η παράγραφος 4 του άρθρου 237 ΠΚ.

Άρθρο 23

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 13 Απριλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. Ραγκούσης

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Χ. Καστανίδης

Μ. Χρυσοχοϊδης

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ.1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν. 3213/2003, διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα σχετικά με την Υπηρεσία και άλλες διατάξεις»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου: α. τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 3213/2003, σχετικά με τη δήλωση περιουσιακής κατάστασης, β. τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και του Σωφρονιστικού Κώδικα και γ. ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

Ι. ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 3213/2003 και εισάγονται οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

1.α. Επανακαθορίζονται οι υπόχρεοι για υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

β. Εφεξής, η δήλωση περιουσιακής κατάστασης, από τους υπόχρεους του άρθρου 1 του ίδιου νόμου, συνοδεύεται υποχρεωτικά και από αντίγραφο του τελευταίου εντύπου Ε9, που υποβλήθηκε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

γ. Το ειδικό έντυπο δήλωσης περιουσιακής κατάστασης των υπό στοιχεία στ΄ έως ιε΄ του ανωτέρω άρθρου υπόχρεων, υπόκειται σε ηλεκτρονική επεξεργασία από αυτοτελή βάση δεδομένων που εγκαθίσταται προς τούτο.

δ. Επανακαθορίζεται η συγκρότηση της πενταμελούς επιτροπής που ελέγχει τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης, των υπό στοιχεία στ΄ έως ιε΄ του ανωτέρω άρθρου υπόχρεων, στην οποία εφεξής μετέχει υπάλληλος του υπουργείου Οικονομικών (αντί εκπροσώπου του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών).

ε. Παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, να ζητά από την αρμόδια επιτροπή, τη διενέργεια ελέγχου συγκεκριμένων υπόχρεων σε υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, όταν υπάρχει επώνυμη καταγγελία σε βάρος τους, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

στ. Παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, να ζητά από τις αρμόδιες υπηρεσίες, τη διενέργεια ελέγχου συγκεκριμένων υπόχρεων σε υποβολή δήλωσης, αστυνομικών και λιμενικών, εφόσον υπάρχει επώνυμη καταγγελία, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 1)

2.α. Η προβλεπόμενη χρηματική ποινή, που επιβάλλεται σε υπόχρεο, σε περίπτωση που αποκτά ο ίδιος ή προσπορίζει σε τρίτο αθέμιτο περιουσιακό όφελος, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, κυμαίνεται από είκοσι χιλιάδες (20.000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.

β. Σε περίπτωση που ο υπαίτιος ενεργεί κατ'επαγγελμα ή είναι υπότροπος ή το αθέμιτο περιουσιακό όφελος

υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, επιβάλλεται ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) έως ενάμιση εκατομμύριο (1.500.000) ευρώ.

γ. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται και οι τρίτοι που προσπορίζονται αθέμιτο όφελος κατά τα ανωτέρω.

(άρθρο 2)

3.α. Θεσπίζεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή από δεκαπέντε (15.000) έως εκατό χιλιάδες (150.000) ευρώ, για όποιον αξιώνει, λαμβάνει ή δέχεται υπόσχεση οικονομικού ανταλλάγματος για τον ίδιο ή τρίτο, προκειμένου να ασκηθεί επιρροή σε πρόσωπο υπόχρεο σε δήλωση, ώστε να λάβει απόφαση που ανάγεται στα υπηρεσιακά του καθήκοντα.

β. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και αυτός που υποσχεται ή προσφέρει οικονομικό αντάλλαγμα σε άλλον προκειμένου ο τελευταίος ή τρίτος να ασκήσει επιρροή, κατά τα ανωτέρω.

γ. Σε περίπτωση που η αξία των ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ ή ο υπαίτιος ενεργεί κατ' επάγγελμα ή είναι υπότροπος, επιβάλλεται ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) έως ενάμιση εκατομμύριο (1.500.000) ευρώ. (άρθρο 3)

4.α. Η προβλεπόμενη χρηματική ποινή που επιβάλλεται σε υπόχρεο, σε περίπτωση υποβολής ανακριβούς ή ελλιπούς δήλωσης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, κυμαίνεται από δέκα (10.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

β. Σε περίπτωση που η συνολική αξία της αποκρυπτομένης περιουσίας υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, επιβάλλεται ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.

(άρθρο 4)

5.α. Διευρύνεται ο κύκλος των προσώπων, συμπεριλαμβανομένων και των αρχηγών των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Εθνικό ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για τα οποία δεν επιτρέπεται η συμμετοχή είτε των ιδίων είτε με παρένθετα πρόσωπα στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση εξωχώριων εταιρειών.

β. Επανακαθορίζονται οι ποινές που επιβάλλονται στα πρόσωπα που άμεσα ή έμμεσα συμμετέχουν σε εξωχώρια εταιρεία. Εφεξής, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, αντί ενός (1) που ισχύει σήμερα και η προβλεπόμενη χρηματική ποινή κυμαίνεται από δέκα (10.000) έως πεντακόσιες (500.000) χιλιάδες ευρώ.

(άρθρο 6)

6.α. Όπου προβλέπεται, για τα εγκλήματα του υπό ψήφιση νόμου, η επιβολή, αθροιστικά, ποινής στερητικής της ελευθερίας και χρηματικής, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της περ. ε' του άρθρου 83 ΠΚ, ως λόγος μείωσης της ποινής, όπου παρέχεται η δυνατότητα επιβολής μόνο της χρηματικής ποινής.

β. Προβλέπεται η αποστέρηση, αυτοδίκαια, των πολιτικών δικαιωμάτων των υπαίτιων των προαναφερόμενων αδικημάτων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. Εν προκειμένω, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 64 του ΠΚ, για μερική αποστέρηση σε περίπτωση φυλάκισης.

γ.ι) Προβλέπεται, επίσης, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις και εξαιρέσεις, η υποχρεωτική επιβολή δήμευσης σε περιουσιακά στοιχεία ή άλλα οφέλη, που αποτελούν προϊόν των πράξεων του παράνομου πλουτισμού, της

προσφοράς για άσκηση επιρροής, της συμμετοχής σε εξωχώρια εταιρεία, καθώς και της μη υποβολής ή υποβολής ανακριβούς δήλωσης περιουσιακής κατάστασης.

ii) Παρέχεται η δυνατότητα επιβολής από το δικαστήριο χρηματικής ποινής μέχρι του ποσού της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε δήμευση, στις οριζόμενες περιπτώσεις. (άρθρο 7)

7.α.ι) Κατά τη διάρκεια της τακτικής ανάκρισης για συγκεκριμένα εκ των αδικημάτων του υπό ψήφιση νόμου, μπορεί ο ανακριτής να απαγορεύει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι περιέρχονται περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να υπαχθούν σε δήμευση.

ii) Σε περίπτωση διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης η εν λόγω αρμοδιότητα ανατίθεται στο συμβούλιο εφετών.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την έκδοση της προαναφερόμενης διάταξης του ανακριτή ή του βουλευματος του συμβουλίου εφετών, το οποίο επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης.

γ. Περαιτέρω, παρέχεται η δυνατότητα στον ανακριτή ή το συμβούλιο εφετών να διατάξουν την απαγόρευση εκποίησης ορισμένου ακινήτου του κατηγορουμένου, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, με διάταξη ή βούλευμα που επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης και κοινοποιείται στο οικείο υποθηκοφυλακείο ή κτηματολογικό γραφείο. Για την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης, εκδίδεται σχετική υπουργική απόφαση.

δ. Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα στον κατηγορούμενο και στον τρίτο να ζητήσουν την άρση της διάταξης του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος, που εκδίδεται κατά τα ανωτέρω, με αίτησή του, η οποία πάντως δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διάταξης ή του βουλεύματος. (άρθρο 9)

II. ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, που αφορούν στα εγκλήματα σχετικά με την Υπηρεσία και προβλέπονται τα εξής:

α. Επανακαθορίζονται τα προϊόντα που υπόκεινται σε δήμευση, σύμφωνα με το άρθρο 238 ΠΚ, σε περίπτωση ενεργητικής δωροδοκίας, παθητικής δωροδοκίας ή δωροδοκίας δικαστή. Ειδικότερα, ορίζεται ότι, η δήμευση επεκτείνεται και σε περιουσιακά στοιχεία, που έχουν αποκτηθεί από προϊόντα του εγκλήματος, καθώς και σε περιουσιακά στοιχεία του υπαίτιου ίσης αξίας προς αυτά, που υπόκεινται σε δήμευση και τα οποία δεν υπάρχουν ή δεν έχουν βρεθεί.

β. Προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής χρηματικής ποινής στον υπαίτιο των προαναφερόμενων εγκλημάτων, μέχρι του ποσού της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε δήμευση, στις οριζόμενες περιπτώσεις.

γ. Καθιερώνονται ποινές φυλάκισης και χρηματική ποινή [από εκατό (100.000) έως πεντακόσιες (500.000) χιλιάδες ευρώ], κατά περίπτωση, για τα πρόσωπα που υπηρετούν, με οποιαδήποτε σχέση, στο πολιτικό γραφείο του Πρωθυπουργού, των Υπουργών ή Υφυπουργών και γνωστοποιούν πληροφορίες ή έγγραφα, που γνωρίζουν λόγω της υπηρεσίας τους. Οι ίδιες ποινές προβλέπονται και για τρίτους, που χρησιμοποιούν τις ανωτέρω πληρο-

φορίες ή έγγραφα.

δ. Προβλέπεται η υποχρεωτική επιβολή της ποινής της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων, από ένα (1) έως πέντε (5) έτη, στους υπαίτιους των πράξεων των άρθρων 235 – 261 ΠΚ, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

- Επέρχεται, αυτοδικαίως, η έκπτωση του υπαιτίου από το αξίωμα ή τη θέση που κατέχει, όταν η καταδικαστική απόφαση γίνει αμετάκλητη.

- Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα επιβολής πρόσκαιρης στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων και στον τρίτο που καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης στις οριζόμενες περιπτώσεις.

ε. Επεκτείνεται η εφαρμογή, αναλογικά, των διατάξεων του άρθρου 238 ΠΚ, για τα εγκλήματα των άρθρων 239 – 261 ΠΚ, εφόσον έχουν εξασφαλίσει στους υπαίτιους περιουσιακά οφέλη.

στ. Επεκτείνεται και στις περιπτώσεις του εγκλήματος της δωροδοκίας βουλευτή ή μελών των συμβουλίων της τοπικής αυτοδιοίκησης, η εφαρμογή των διατάξεων, που αναφέρονται στη δήμευση των δώρων, τη στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων και στα μέτρα προστασίας, όσων συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς.

ζ. Θεσπίζονται νέα μέτρα προστασίας και επιεικειas για τους υπαλλήλους, που συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς. Μεταξύ άλλων:

- Προβλέπεται η απαλλαγή από την ποινή ή η τιμωρία με μειωμένη ποινή ή η αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης, υπαλλήλου, υπαιτίου για τα προαναφερόμενα εγκλήματα, εφόσον πληρούνται οι οριζόμενες προϋποθέσεις.

- Θεσπίζονται ειδικές ρυθμίσεις για τη συμμετοχή στα προαναφερόμενα εγκλήματα ατόμων που διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί.

- Παρέχεται η δυνατότητα μετάταξης σε οποιαδήποτε άλλη δημόσια υπηρεσία, υπαλλήλου που καταγγέλλει την τέλεση κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 235 – 261 ΠΚ και με βάση αυτή την καταγγελία ασκούνται ποινικές δίωξεις. Η εν λόγω μετάταξη διενεργείται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, με κοινή υπουργική απόφαση, κατόπιν σχετικού αιτήματος του ενδιαφερομένου και υπό την προϋπόθεση ύπαρξης κενών οργανικών θέσεων. (άρθρα 12 – 15)

III. ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και εισάγονται οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

α. Προβλέπεται η κατά απόλυτη προτεραιότητα διεξαγωγή της ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο, για τα προαναφερόμενα αδικήματα, εφόσον τελούνται με δόλο και προς το σκοπό εξασφάλισης οφέλους από την πλευρά του υπαλλήλου.

β. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στους Ειδικούς Επιθεωρητές και τους Επιθεωρητές Ελεγκτές του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και των λοιπών φορέων επιθεώρησης και ελέγχου του άρθρου 1 παρ. 2 του ν.3074/2002. Ειδικότερα, ορίζεται ότι, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και στις περιπτώσεις που υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του αρμοδίου Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης.

- Η ποινική δίωξη των ανωτέρω προσώπων, αναβάλλεται μέχρι το τέλος της ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης του υπαιτίου, σε περίπτωση που έχει υποβληθεί έγκληση ή

μήνυση εναντίον τους για πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

- Επιτρέπεται στα προαναφερόμενα πρόσωπα, όταν εξετάζονται ως μάρτυρες στο ακροατήριο, να αποχωρήσουν μόλις ολοκληρωθεί η εξέτασή τους, εκτός εάν οριστεί διαφορετικά από το δικαστήριο. (άρθρο 16)

IV. ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 204, του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και ορίζεται ότι, δεν χορηγείται προσωρινή διαταγή για αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, όταν η άμεση εκτέλεσή της επιβάλλεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος. (άρθρο 17)

2. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 9, του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν.2776/1999) και ορίζεται ως πρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών (ΚΕΜ) ο Ειδικός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αντί του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου, που είναι σήμερα. (άρθρο 18)

3. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 1, του ν. 3090/2002 και προβλέπεται ότι, το Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης, υπάγεται, εφεξής, απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αντί στον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου, που υπάγεται σήμερα. (άρθρο 19)

4. Επανακαθορίζονται, επί το αυστηρότερον, οι ποινές που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 187 ΠΚ και προβλέπεται ότι, εφεξής, επιβάλλεται ποινή: α) κάθειρξης μέχρι δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή από εκατό (100.000) έως πεντακόσιες (500.000) χιλιάδες ευρώ, σε όποιον ματαιώνει, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση, β) κάθειρξης και χρηματική ποινή από εκατό (100.000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, σε όποιον ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία τόσο του προαναφερόμενου αδικήματος όσο και των λοιπών αναφερόμενων στην παρ. 1 του ίδιου άρθρου. (άρθρο 20)

5. Ορίζεται ότι, οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών, όταν οι οικείες οργανικές θέσεις εισηγητών στο Ελεγκτικό Συνέδριο δεν επαρκούν, διορίζονται σε προσωποπαγείς θέσεις, οι οποίες καταργούνται όταν κενωθούν οι αντίστοιχες οργανικές. (άρθρο 21)

6. Από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, καταργούνται οι διατάξεις του ν.3933/1959 «περί αναστολής δίωξεων εγκληματιών πολέμου» και του ν.δ.4016/1959 «περί τροποποιήσεως της περί εγκληματιών πολέμου νομοθεσίας». (άρθρο 22)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη από τη σύσταση προσωποπαγών θέσεων στο βαθμό του εισηγητή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για το διορισμό αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών, σε περίπτωση μη ύπαρ-

ξης αντίστοιχων κενών οργανικών θέσεων. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συνιστώμενων θέσεων κ.λπ.). (άρθρο 21)

2. Εφάπαξ δαπάνη, από τη δημιουργία αυτοτελούς ειδικής βάσης δεδομένων για την ηλεκτρονική επεξεργασία των δηλώσεων των υπόχρεων προσώπων, που αναφέρονται στα στοιχεία στ' έως ιε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται στο ποσό των 120.000 ευρώ περίπου και θα επιβαρύνει το Ε.Σ.Π.Α. (άρθρο 1 παρ. 2)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τυχόν επιβολή της ποινής της κάθειρξης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, στους υπαίτιους συγκεκριμένων αδικημάτων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2, 3, 4 και 20 του υπό ψήφιση νόμου.

4. Ενδεχόμενη αύξηση δημόσιας περιουσίας, σε περίπτωση δήμευσης περιουσιακών στοιχείων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 7, 9, 12 και 14 του υπό ψήφιση νόμου.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από την είσπραξη των χρηματικών ποινών, που τυχόν επιβάλλονται στους υπαίτιους συγκεκριμένων αδικημάτων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2, 3, 4, 6, 7, 9, 12, 13 και 20 του υπό ψήφιση νόμου.

Αθήνα, 12 Απριλίου 2010

Η Γενική Διευθύντρια

Βιολέττα Καρακατσάνη – Κονίδα

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Τροποποίηση του ν. 3213/2003, διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα σχετικά με την Υπηρεσία και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται, επί του κρατικού προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη από τη σύσταση προσωπικών θέσεων στο βαθμό του εισηγητή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για το διορισμό αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών, σε περίπτωση μη ύπαρξης αντίστοιχων κενών οργανικών θέσεων. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συνιστώμενων θέσεων κ.λπ.). (άρθρο 21)

2. Εφάπαξ δαπάνη, από τη δημιουργία αυτοτελούς ειδικής βάσης δεδομένων για την ηλεκτρονική επεξεργασία των δηλώσεων των υπόχρεων προσώπων, που αναφέρονται στα στοιχεία στ' έως ιε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται στο ποσό των 120.000 ευρώ περίπου. (άρθρο 1 παρ. 2)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τυχόν επιβολή της ποινής της κάθειρξης, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, στους υπαίτιους συγκεκριμένων αδικημάτων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2, 3, 4 και 20 του υπό ψήφιση νόμου.

Οι ανωτέρω υπό στοιχείο 1 και 3 δαπάνες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ειδ. Φ. 17-210 και 310), ενώ η υπό στοιχείο 2 δαπάνη θα καλυφθεί από πιστώσεις του Ε.Σ.Π.Α.

Αθήνα, 12 Απριλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Χ. Καστανίδης